

točilniški

To je že generacija sedanjosti . . .

RAZGOVOR O USPEHIH MLADINSKIH DELOVNICH BRIGAD IZ CELJSKEGA OKRAJA PRI GRADNJI AVTOMOBILSKE CESTE »BRATSTVA IN ENOTNOSTI« OD NISA NO DJEVDJELJE.

Pred kratkim sta predsednik komisije za mladinske delovne brigade pri Okrajnem komiteu LMS v Celju Joško Plahutnik in organizacijski sekretar Občinskega komiteja Zveze komunistov tov. Kramar obiskala celjsko brigadirje pri gradnji avtomobilske ceste, naselje, pa tudi glavni štab mladinskih delovnih brigad v Nišu. Da bi svoje vtise in uspehe, ki jih je dosegla mladina celjskega okraja pri gradnji te ceste, posredovala širši javnosti, je okrajni mladinski komite pripravil razgovor z novinarji.

— Dosedanji uspehi mladih brigadirjev in brigadirjev iz celjskega okraja pri gradnji avtomobilske ceste od Niša do Djedjelje, je začel pripovedati tov. Plahutnik, so vredni največje pohvale. Delavsko kmečki brigadi »Mladi traktoristi« in »Cvetke Jerinovek« ter tretja celjska srednješolska brigada »Borisa Kiričića«, ki se je pravkar vrnila z akcije, so bile za dosežene uspehe večkrat imenovane za udarne, prejeli so več posebnih pohval; največje priznanje pa je dobila brigada »Cvetke Jerinovek«, ki je prejela predhodno zastavo glavnega štaba kot najboljša brigada na celini! To so veliki uspehi, na katere smo lahko vsi ponosni, zlasti pa še mladina, ki jih je dosegla.

— Name, je posegel vsem tov. Kramar, pa je napravil poseben vtis njihovo mladostno razpoloženje, veselost, prešernost in na drugi strani velika zavest. Cepav je to mladina brez večjih dnevnik izku-

šenj in rutine, izpoljuje svojo obveznost več kot zadovoljivo. To je tembolj razveseljivo, ker delovni pogoj v tem času, ko poskoči živo srebro v topomeru tudi do 45 stopinj nad ničlo, niso najbolj ugodni. Navzici izredni vročini pridno delajo, si pomagajo drug drugemu in zavesno sprejemajo obveznosti. Hodi sem med njimi, dečkal z njimi in videl, da se tu kuje prisrčno in iskreno tovarištvo. Kar velja za člane ene brigade, to je znacilno tudi za odnose med vsemi brigadami v naselju. Tu ni razlik v narodnosti, nem pogled. Vsi so eno — mladi brigadirji v eni jugoslovenski družini.

Med svojim obiskom, je nadaljeval tovariš Kramar, sem se še posebej zanimal za delo mladih komunistov v brigadi. Hvačena je

bila ugotovitev, da so se v polni meri zavedali svojih dolžnosti in zato stali vedno na celu dogodkov, pomagajo pojasnjevati in razčiščevati probleme, ki so se pojavljali in podobno. Spričo izredne pozrtovavnosti in dela sploh bodo mladi komunisti, ki so bili v tretji mladinski delovni brigadi predlagali ob povratku domov kar trideset svojih tovarisev in tovarišev osnovnim organizacijam Zveze komunistov za spremem. Ze ta številka pove, da na teh akcijah rase nov rod . . .

Med obiskom pri mladih brigadirjih sta se tovariša Plahutnik in Kramar seša tudi s komandantom glavnega štaba mladinskih delovnih brigad v Nišu tovarišem Lazićem. Z njim sta v prvi vrsti razpravljala o tem, kako gleda glavni štab na pripravo brigad in podobno. Tu se je vnovič izkristalizirala znana ugotovitev, ki pa je bila že neštetokrat potrjena, da naj gredo mladinci in mladinka v brigadi v edino zavestjo, da s tem prispevajo svoj dežej pri graditvi nove domovine. Zato udeležba v brigadi naj ne bo vezana na neko obljubo o poznejši bojni zapotlitvi, o nekih privilegijih itd.

Predsednik republike Indonezije v Jugoslaviji

šča, videti napredek, ki ste ga dosegli od mojega prvega obiska predlanskim . . .

Po državnih razgovorih, ki so se začeli v Beogradu, je premier dr. Džuanda Kartavidija s soprogo. Na beograjskem letališču je visokega gosta sprejel in pozdravil podpredsednik Zveznega izvršnega sveta Edvard Kardelj. Po pozdravu je dal dr. Džuanda izjavo za javnost, v kateri je med drugim dejal: To je moj drugi obisk v Jugoslaviji. Vesel sem, da lahko pozdravim svoje stare prijatelje in da bom imel priložnost z njimi izmenjati gledi-

Visoki gost je odpotoval iz Jugoslavije 3. avgusta.

Kakor podobni, tako je tudi ta obisk visokoga tujega državnika pri nas potrdil pot, po kateri gre Jugoslavija v borbi za mir na svetu in za aktivno sožitje med vsemi narodi sveta.

Več mladih v organje upravljanja

Kako vključiti čim več ljudi v upravljanje, zlasti pa čim več mladih, to je bila ena osrednjih točk razprave na nedavni seji sekretariata občinskega komiteja ZK v Slovenskih Konjicah. Anketa, ki jo je pred kratkim razpisal komite Zveze komunistov med člani Zveze komunistov v občini, je med drugim postavila tudi vprašanje o funkcijsih, ki jih posamezni člani opravljajo v organih upravljanja. Zanimivo je, da so imeli nekateri ta stolpec zelo močno popisan, drugi, in teh je bilo precej več, pa skoraj ali v celoti praznega. To kaže, da sorazmerna razdelitev način na vse člane še ni povsem uspela.

Na seji so med drugim menili, da bo treba v prihodnje posvetiti več pozornosti vključevanju mladih ljudi v siete in komisije pri občinskem ljudskem odboru. Razen tega so poudarili, da bo treba bolj kot doslej skrbeti za štipendiranje mladih studentov. Pri tem naj bi imeli domačini prednost, predvsem zaradi tega, ker že imajo stanovanje. Zaradi pomanjkanja stanovanj, kar je znacilno za celo občino, tudi zelo težko dobijo strokovni kader. Na drugi strani pa vedno ugotavljajo, da bi potrebovali večje število prosvetnih delavcev, zdravnikov, načelne uslužbencev v državni upravi itd.

Razpravljali so tudi o ustavnosti politične šole. Menili so, da bo treba pripraviti zanje izvršiti že v septembru, tako da bi lahko s predavanji začeli oktobra. Računajo, da bo obiskovalo okoli trideset mladih članov Zveze komunistov.

V.L.

POCITNIŠKI DOM

Delovni kolektiv LIP v Slovenskih Konjicah si je uredil ob morju svoj počitniški dom. Celodnevna oskrba za člane znaša 300 dinarjev za otroke pa polovico manj. Delavci se tega doma poslužujejo v precejšnji meri, saj je to najcenejši in najboljši način za koristno izkorjenjanje letnega odmora.

V.L.

Se dobrih deset dni in Savinjska dolina bo sprejela na tisoče obiralcev hmelja. Kot vse kaže bo pridelek goldinga lep.

zaposlitvi, o nekih privilegijih itd. Nel Brigada ni odskočna deska za pridobivanje boljšega položaja.

Brigada pa ni samo šola, v kateri se mladi rod spoznavata s finančnim delom zato, da ga bo znali ceniti, temveč tudi šola v vzgojnem pomenu. Politično ideološko, kulturno prosvetno delo ter udejstvovanje v krožkih je prav tako važno in pomembno, kot izpoljevanje delovnih obveznosti. V njej se utrjujejo poznanstva, mladina ene narodnosti se spoznavata z navadami in običaji mladega rodu drugega naroda itd. Tu se utrujuje bratstvo in enotnost jugoslovenskih narodov.

Zanimiva je še ena ugotovitev, je spet dejal tov. Kramar in to, da so mladi komunisti v brigadi veliko govorili tudi o svojem delu na šolah. Pa ne samo to, ugotavljali so, da premalo poznajo konkretno delo organov delavskega samoupravljanja v podjetjih. Zato so že v brigadi izrazili željo, da bi med svojimi šolanjem radi spoznali tudi to področje.

Vzdolž cele trase od Niša do Djedjelje so urejena mladinska naselja, v katerih je po več brigad. Vsako naselje ima svoj svet, ki ga sestavljajo komandanji naselja ter komandanji vseh brigad v njem. Ta svet sproti rešuje vse probleme, ki se pojavljajo.

Povod so kuhinje vzorno urejene. Hraničnikov ne manjka. Mladim brigadirjem hrano servirajo k mizam. Vsako naselje ima svojega zdravnika ter po eno do dve medicinske sestri. Tu je tudi ambulanta, v kateri zdravijo lažje poškodbe in obolejenja. Razen tega ima vsaka brigada še svojega medicinskega referenta. Skrb za zdravje mladih ljudi se kaže tudi v rednih zdravniških pregledih itd.

HRANA JE VEČ KOT ZADOSTNA, ZA NAŠE POJME CELO PREMOČNA.

Iz vsega tega, kar sv. videa in sliša, je zaključil razgovor tov. Plahutnik, moram reči, da je brigada v resnicu kovačnica novega mladega rodu. Vendar ne mladega rodu prihodnosti, temveč mlade generacije sedanjosti. Tu se mladina pripravlja, da bo slej kot prej zavzela svoje mesto v našem družbenem življenju. Te akcije omogočajo, da se mladi ljudje podrobno spoznajo z novim dogajanjem, z novim življenjem in to je — s socializmom.

Mladi brigadirji se poslavljajo

V ROGAŠKI SLATINI vedno več domačih in tujih gostov

ODPRLI SO TUDI OTROSKI ODDELEK

V zadnjem času mnogo slišimo in beremo o letošnji turistični sezoni, ki dosegla ni izpolnila vseh prizakov, zlasti glede obiska tujih turistov. Tako slanje je tako v območjih, kot tudi alpskih letoviških krajih in strokovnjaki navajajo najrazličnejše razloge, ki v letošnjem letu ovirajo povečanje števila inozemskih obiskovalcev.

V našem največjem zdravilišču v Rogaški Slatini, pa je slika letošnje sezone mnogo ugodnejša. Tako so v prvem poletju dosegli v primerjavi z enakim obdobjem leta ne samo povečanje števila domačih počitnikov z 59.700 na preko 70.000, temveč tudi pri inozemcih od 6.100 na 8.300, tako da je celokupni obisk narasel od lanskoletnih 66.000 na letošnjih preko 79.000.

Največji obisk inozemcev beležijo predvsem iz sosednje Avstrije (preko šest tisoč) in Italije (1400). To pa je rezultat že večletne propagande, predvsem pa zadovoljstva inozemskih obiskovalcev z uspehi zdravljenja v Rogaški Slatini. Vedno boj muna pa postaja zgraditev osrednjega zdravstveno-zdraviliškega zgradbe, ker so sedanje kopališča naprave že zastarele in dotrajane. V izdelavi je med ostalim fudi projekt za nov hotel in moderno, delno samoposredno restavracijo.

Povečanje števila domačih obiskovalcev je deloma pripisati povečanju kapacitet, saj razpolaga Rogaško Slatino v letošnjem letu v

vsih sektorjih s skoraj 1400 ležišč. S tem pa še vedno ni dosegla predvajne ravni, ki je značilna 1700 ležišč. V letošnjem letu že poslujeta tudi počitniška domova podjetij Fagram in Bjevar, zdraviliška uprava pa je v bivšem Zagrebškem domu uredila nekaj sob, ki so jih izpraznili stanovniki po preselitvi v nove stanovanjske bloke.

Prav posebej pa je treba pozdraviti ureditev posebnega otroškega oddeleka v isti stavbi, kjer sprejemajo otroke, stare od 7 do 14 let na zdravljenje. To pa je pomemben korak naprej v izpopolnjevanju načinov in organizacij zdravilišč v Rogaški Slatini. -tr

Okrajni strelski odbor Celje – drugi v državi

Te dni je Strelski zvezni Jugoslavije proglašla rezultate tekmovanja, na katerem so sodelovali vsi okrajni strelski odbori v državi. Prvo mesto je zasedel okrajni strelski odbor Smederevo, za kar je sprejel 400.000 dinarjev. Drugo mesto je osvojil okrajni strelski odbor v Celju, ki je prejel 200.000 dinarjev nagrade. Tretji pa je bil okrajni strelski odbor v Nišu.

Odbor za gradnjo kulturnega središča v Celju

Na skupni slavnostni seji oba zborov Občinskega ljudskega odbora ter Občinskega odbora Zveze borcev v Celju so imenovali tudi odbor za gradnjo kulturnega središča v Celju. V njem so: Franc Rupret, Rado Jenko, Marica Zorko, Andrej Svetek, Albin Lesjak, Hilbert Kamilo, Tine Orel, Alojz Selan, Tone Skok, Drago Spendl, Zvone Dragan, Karl Žmavec, inž. Rihard Pompe, Ivan Kovacic, inž. Vital Mlejnik in inž. arh. Jelka Vehovar.

PRVA SEJA SOLSKEGA ODBORA NA ADMINISTRATIVNI SOLI

Pretekli teden je bila prva seja solskega odbora pred kratkim ustavljene administrativne sole v Celju. Odbor je sklenil, da sprito velikega zanimanja za šolo — saj se je dosedaj prijavilo že 192 kandidatov za vpis — odpre tri oddelke prvega letnika; v celoti pa sprejme moje učence, točneje učenc, ker so se prijavila sama dekleta. V interesu kar najuspešnejšega delovanja sole, je odbor predlagal, da se razpišejo štiri uslužbenska mesta za učno osebje in to: mesto ravnatelja, eno mesto učne moći za pouk slovenščine in stenografije ter dve mestni učni moći za pouk strojepisja.

VELIKE NALOGE

NEKATERI OBRISI PETLETNEGA PERSPEKTIVNEGA NACRTA GOSPODARSKEGA RAZVOJA V ŠALEŠKI DOLINI

Na pokongresni konferenci v Soštanju je o nekaterih glavnih smernicah novega petletnega načrta gospodarskega razvoja v Šaleški dolini govoril predsednik Občinskega ljudskega odbora PETER SPRAJC:

Ceprav dokončni podatki še niso znani, lahko vendarle pričakujemo, da se bo vrednost družbenega bruto proizvoda samo v industriji povečala v letih od 1961 do 1965 za okoli 65 %. To pa je

Špitalič je dobil telefon

Vas Špitalič, ki leži nasproti Konjic, le da ju loči okoli tisoč metrov visoka Konjiška gora, je te dni dobila telefonsko napeljavno. Telefon ima povezavo s pošto v Ločah, istočasno pa je priklapljen vmes še v Žičah. To je za ta kraj velika pridobitev, posebno v nujnih

primerih za klicanje zdravnika, gašilcev in podobno. Zato so prebivalci na napeljavo prispevali lep del v materialu, predvsem pa v lesu za drogovine in pri delu. Seveda pa imajo pri tem zasluge še politične organizacije v kraju, ki so to akcijo vodile.

V.L.

POGLED PO SVETU

Konec junija, natanko 24. v mesecu, je kongoški senat izglasoval zaupnico prvi vladu neodvisnega Konga. Sestavil jo je Patrice Lumumba, voditelj Nacijalne stranke. Ker je nova neodvisna država tako, da ima pogone za neomejen napredok in razvoj, naj najde svoje mesto v teh poletnih tedenskih pregledih.

Lumumba je izjavil, da se Kongo ne bo opredelil za noben blok, ampak se bo postavil na neutralno stališče. Se preden je prišlo do proglašitve neodvisnosti in do oklica prve vlade, se je moral Lumumba sporazuneti s Kasavubo, voditeljem v Katangi, industrijsko najbolj razviti pokrajini. Med obema strankama je prišlo do kompromisa, Lumumba je obljubil, da bo podprt izvolitev Kasavuba pa je popustil v nekaterih vprašanjih. Vprašanja, ki pretresajo mlado državo, so neurejene plemenske zadeve, sport zaradi pokrajinskih meja, vprašanja samouprave, odnos do svobodnih plemen v sosednjih kolonijah in seveda vprašanje izgradnje.

Strankarske razprtije so bile tako velike in tako žolčne, da si je ta ali oni prijatelj starih kolonialnih razmer že mel roke, češ, evo, črnci še niso sposobni, da bi imeli svojo državo, svojo vlado. Verjetno so belgijski in drugi režiserji, ki so jim pri srcu kongoški prirodnici zakladi, poskrbeli za poglobitev razprtij, po starem antičnem načelu. Razdelili vladaj, kaj razprtje, kjer se prepričata dva, tretji dobiček ima. A tu se je trlo zrazen poglavljivih dveh mož še sto strank, ki so prijavile svoje apetite po poslanskih sedežih v novem kongoškem parlamentu, da bi zadovoljili utvarto »svobodnega sveta« formalni demokraciji. Ker stranka nič ne pomeni, če nima poleg pristašev tudi materialnega temelja, kakor pravimo, je takole razdvajanje ljudstva, ki hoče imeti svojo državo, toliko večje slepilo. Dobro je le to, da je danes na svetu dovolj ljudi in pojavor, ob katerih se lahko odprijo oči tudi Kongu.

Ce bi seveda pametna beseda imela vedno tudi poravnalno in poučen vzhled svojo pritegovanlo moč! Tako pa bi se tudi v Kongu skoraj obneslo staro reklo, da slogo jači, nestoga tlači.

Lumumbova Nacionalna stranka je sama zadnje dni maja 1960 doživelva razkol. Lumumba se vzvema za enotno državo, razdeleno na pokrajine, ki bi imele določeno samostojnost. Voditelj stranke Abako Kasavubo pa je za federalno zvezo pokrajin z večimi kompetencami, ki bi jih zvezna vlada koordinirala. V pokrajini Katangi so prišle na dan separatistične tendenze, češ, če Katanga izvira 60 % vsega kongoškega izvoza, mora imeti tudi večji besed, predvsem pa ne bo vzdrževal revnejših pokrajin. Stara pesem v novi državi! A da Katanga nima prav, je jasno, kajti vodo nakopava na kolonialno rako. Centrifugalne sile bo verjetno težko premagati, še težje pa razmere, ki so nastale pod belgijsko upravo in imajo vsa znamena kolonialne države. Belgija ni imela interesa, da bi odpravila plemensko ureditev dežele, niti ne, da bi dejelo kulturno in prostovno razvila. Posledica tega je, da se nova kongoška vlada ne bo spoprijela samo z gospodarskimi, finančnimi in ustavnimi vprašanjimi, ampak tudi z vprašanjimi socialnimi, družbenimi ureditvami, če jo bilo zlasti glede družbenih prehran doslej dosti premalo storjeno.

Pogojev pa ima Kongo res več kot marsikatera druga država na svetu. Na površini, ki je tako velika kot četrte Evropo, kot polovica evropske SZ, živi le 13 milijonov ljudi. Ogromne so rezerve, s katerimi nova država razpolaga, a za svet je gotovo najbolj interesantno to, da ima tretjino vsega urana na planetu. Kaj to pomeni v stoletju fizike in kemije, v dobi svetovne atomizacije! Ni čudno, če se oči Afrike in ostalega sveta oziroma v Kongu.

Dogodki, ki so jih izvali kolonialisti, finančni mogočniki, ki bogate ob afriških prirodnih bogastvih, samo potrjujejo zgornja izvajanja. Da gre za velike stvari, je pokazala razprava o Kongu v VS v OZN, pokazal je to velik interes vsega sveta za Kongo, sovjetski protesti zoper nekaj ameriških vojakov v Kongou, in seveda izjava Hruščeva, ki je zapretil z najodločnejšimi ukrepi, če bi Belgija ne odstopila od intervencije oziroma, če bi interveniral kdo drug. Prvi mesec zgodovine neodvisnega Konga je refleks vseh svetovnih nasrotij, Afrika s svojimi črnimi ljudmi je stopila v krog tvorcev zgodovine Slovencev.

Iz gneče pred železniško gardebo na spiljski obali nas reši postrešek številka 13: »Ko putuje brodom...« Več kup pisane priljage poveča še z našim kovčkom, torbo in bisago in neizogibno pletenko. Dobro, da človek ne ve v naprej, da bo za tri ure čuvanja in dve metrov prenosa do ladje računal 300 dinarjev... Zdaj pa do odhoda ladje brez skeb za kopanje! »Najboljše, kar

jardi za gradnjo novih stanovanj in ureditev komunalnih naprav.

Perspektivni načrt razvoja kmetijstva je jasen: razvijati in krepliti socialistične sile, sicer pa posvečati največ skrb zivinoreji, sadjarstvu in vrtinarstvu.

Pri ostalih gospodarskih pano- gah, je med drugimi dejal tov. Spraje, kot so gradbeništvo, obrt, gospodinstvo, turizem, trgovina, promet in komunalna dejavnost pa moramo stremeti za tem, da ne bodo njihove letne stopnje napredka zaostajale za ono, ki jo bo dosegla industrija. Sicer bomo če nekaj let znova ugotavljali silne neskladnosti razvoja, ki so že danes znacilne za našo občinsko območje. Se več pozornosti bo treba posvetiti družbenemu standardu, kajti tudi ta mora iti v korak z razvojem gospodarstva.

Vse to kaže, da v prihodnjih letih ne bodo mogli misliti na neko ležernost in umirjenost v nadaljnji pripravljivosti za dosegajo- vedenih rezultatov, temveč, da je pred delovnimi ljudmi šoštanjske občine velika naloga, ki bo zahtevala od slehernega dosti naporov.

—mb

9 LJUDI V ENI SOBI!

V Zidanškovi ulici v Celju stanuje pri Mariji L. 9 delavec v srednje veliki sobi, ki bi bila v normalnih prilikah primerena največ za 3 ljudi. Vsak posameznik plača mesečno za koriščenje te sobe 1.400 din. Od vseh devet sprejme gospodinja za skromno sobo nič manj kot 12.600 din mesečno.

Razen tega so vsi stanovalci pri njej tudi na hrani in plačajo dnevno 170 din, odnosno mesečno 5.000 din. Od vseh devetih delavcev sprejme to gospodinja mesečno na račun hrane in stanovanja 57.600 din.

Razumljivo je, da dnevni obroki hrane za 170 din na dan ne morejo biti izdatni, še manj pa kvalitetni. Glede tega gotovo tej gospodinji ni kajc očitati, vendar pa ni lepo, da sprejema samo za eno sobo kar 12.600 din najemnine.

Ta primer nismo omenili toliko zaradi izkoričevalskega odnosa do soljudi vsled stanovanjske stiske, ki je v Celju še vedno občutna. Bolj smo hoteli s tem prikazati težavno stanje teh delavcev, ki žive v tako neprimernih pogojih. Vsled neprimernega stanovanja in nezadostne hrane prav gotovo tudi njihova storilnost v podjetjih, kjer so zaposleni, ne morebiti najboljša.

Hkrati pa nas ta primer opozarja, kako težak je še vedno v Celju stanovanjski problem in se posebej problem družbene prehrane ter da je bilo zlasti glede družbenih prehran doslej dosti premalo storjeno.

Klub temu, da avtobus Celje—Crikvenica ni bil čez polovico zaseden, smo se odpeljali. Baje, da so bili vsi sedeži razprodani, potnikov pa od nikoder. Sprito rane ure odhoda, vzroka ne bi bilo težko uganiti... Postanek v Ljubljani ob pol šestih.

Vsem potnikom ni za četrte ure svežega zraka. Zlasti ne kadilcem, ki si prizgo vsak svojo kar v avtobusu, kljub jasno napisanemu opozorilu »Kaditi ni dovoljeno«. Tako bomo v zakajenem voznu nadaljevali pot proti morju... Za črno kavo se je treba potruditi v železniško restavracijo, ker v okoliških buffetih še spijo.

Reka. Proti večeru, pred odhodom »Partizanke« podpre odločitev tu- di postrešek.

Tudi tu — na Bačvicih — je sti- ska za prostor, za varnost premoženja in življenja. Zabranejna je igra lotom... Kupati. Cuvajte se mor- skih pasa... Pažnja! Novac i ostale stvari so vrednosti... Spomnim se reklamnega svetilnika v prista- niškem parku: DOZ osigurava vaše živote.

Za Milno na Visu še v Spilju vsi vedo, kako bi pri nas. Postrešek številka 13 nas je napotil k parniku za Milno na Hvaru. Druga je na Braču. V tej na Visu ne pris- tajajo parniki. Njenega gosta odloži stari dobr P/B »Senje« v Visu, od tod pa ga barba Romano z motor- nym čolnom — najlepšim v Visu — odpelje v kristalno čist zalivček.

Vsa leto ugotavljamo, kako bolj patelno je hoditi v naše gore. Ce- ki je prej podoben jezercu, kot koščku Jadranskega morja. Dva, trije ribiški čolni pa še naša barka, to je vse ladje, ki se ulegne zasi- drati v tem varnem portiču. Pred valovi ga zanesljivo varuje venec develeit otočkov. Zalivček ljubo- sumno čuva galebij parček. Kralje- sumu miru in tišine — če odstreljemo njen pogovor, strganje škržatov in kdaj pa kdaj oddaljeno riganje osličev...

Središče naselja — dveh, treh ri- biških kočic — je vila Ana. Zares lepa in udobna viša s pestro zgodovino: spočetka — med obema voj- nami — letna rezidenca bogataša, med narodnoosvobodilno vojno lu- di sedež zavezniških sil, zdaj že ne- kaj časa last vojaških vojnih inva- lidov, odprta miru v južnem Jadrans- kiem željnim dopustnikom. Ta čas jih

V zadnjem tednu po domovini

Petak, 29. julija

V KRAJU so odprli deseti Gorenjski sejem. Letošnji sejem je največji med doseganjimi tako po površini razstavne prostora, kot tudi po številu razstavljevalev, ki jih je 235.

Sobota, 30. julija

V PULJU so končali festival jugoslovenskega filma. Žirija je za najboljši letoski igralni film proglašila »Deveti krog« iz proizvodnje Jadran Filma in v reziji Franceta Slatiča. Zato je ta film prejel nagrado »Stolna arena«. Za drugi najboljši film so proglašili »Vojno«.

V MARIBORU so odprli 17. Mariborski teden pod gesmom »Človek, družina, komuna«. Na njem sodelujejo vsa podjetja iz Maribora in okolice, pa tudi

Druga svetovna vojna je v Celju zapustila veliko razdejanje v komunalnem pogledu. Zaradi te- ga so bili prvi ukrepi po vojni namenjeni širjenju in večanju komunalnih naprav, saj se je tudi število prebivalcev povečalo za več kot sto odstotkov. V izde- lati so načrti za novo mestno kanalizacijo, ki rešuje tudi vprašanje industrijskih voda, čistilnih naprav itd. Regulacija Savinje je v zaključni fazi. Vodovod je še vedno problem; v najkrajšem času ga bo treba obnoviti in po- večati.

Zaradi urejevanja novih na- selij, parkov, zelenic, asfaltiranju cest in ulic, ureditev mostov je Celje dobro lep in vabljiv videz. Nastala so nova naselja kot Otok, Dečkovo naselje, Lipa v Storah itd., v gradnji je turistično gozdna cesta Store—Svetina—Celjska koča—Celje, zgrajen je bil olimpijski bazen, mnoga otroška igrišča... Obnovljeno in izpopolnjeno je bilo omrežje plinovodov; v naslednjih letih pa bo treba pre- staviti še plinarno, v kolikor ne bo prišel v poštev plinovod iz Velenja. Vsa ta in druga komu- nalna dela, ki so bila izvršena po vojni so veljala nad tri milijarde.

Nedelja, 31. julija

PO VSEJ MAKEDONIJI so začeli praz- novati dvojni makedonski narodni praznik, 58-letnico ilindenke vstaje in 16-letnico prvega zasedanja Antifašističnega Sovra- nja narodne osvoboditve Makedo- nije.

Ponedeljek, 1. avgusta

V NAVZOCNOSTI 37 udeležencev iz desetih evropskih držav se je v Splitu začel enajsti povojni seminar za tuje slaviste.

Torek, 2. avgusta

NESPORNI IN IZREDNO SKODLJIVI dogodki pred odločilno kvalifikacijsko tekmo za vstop v drugo zvezno ligo med Branikom iz Maribora in Karlovčem so doobili del svojega epilogu na seji disciplinske sodišča Nogometne zveze Južne Slovenije, kjer so prepovedali Braniku iz Maribora izigrati šest mesecev doma in v tujini. Član upravnega odbora Dragu Vohiču pa so izrekli doživljenko diskvalifikacijo.

Sreda, 3. avgusta

VRNILA se je prva jugoslovenska od- prava na Himalajo. Član ekspedicije, ki so osvojili vrhova Trisul II in III, so bili deležni lepega sprejema tako na Reki, kot posebej še v Ljubljani. Kot je znano je bil med njimi tudi Celjan Cyril Debeljak.

Prevojni stanovanjski fond (10.275 stanovanj) je bil zaradi bombardiranja občutno zmanjšan, kljub temu pa se je število prebivalcev hitro povečevalo. To je imelo za posledico vedno večjo stanovanjsko stisko. Do 1950. leta je bilo zgrajenih 218 stanovanj, do 1955. leta pa 371. Največ stanovanj po vojni je bilo zgrajenih po 1955. letu, in sicer nad 1100. Skupaj po vojni pa je bilo po-

stavljenih vključno z letošnjim letom nad dva tisoč stanovanj. Zaradi intenzivne stanovanjske izgradnje se letno zgradi do 400 stanovanj, v prihodnjih letih pa gradnja stanovanj še hitreje. Trenutno primanjkuje okoli 1500 stanovanj. Če bi upoštevali še te- koče potrebe, pa se ta števila znatno poveča.

V letih po vojni smo dobili v Celju dve novi osnovni šoli (Po- lule, Hudinja), novo šolo za trgovske učence, obnovljeno ve- jensko šolo z Ljubljansko cesto. Cuti pa se potreba po izgradnji novih šol, oziroma potreba po po- večanju obstoječih kapacitet. Po- sebna deficitarnost je na področju strokovnih in srednjih šol. Ta- ko je predvideno, da se bo hinc povečati srednje tehnična šola. Povečati pa bo treba še prostorni- Ekonomski srednje šole, učiteljski itd. Letos smo dobili tudi ad- ministrativno šolo, ki pa je z- enkrat gostovala v drugem šol- skem postopju.

Tudi na področju kulture in prosvete so bili napravljeni do- ločeni koraki naprej. V šolskih kuhinjah se hrani 91 otrok, v mlečnih pa 8306, ali 2 odstotkov vseh otrok. Pri stan- vanjskih skupnostih dela 12 se- visnih pralnic, v teku pa je usta- novitev večjega števila uslužnost- nih dejavnosti.

Zdravstvena služba se je po- sloboditi močno razmahnice. Tako so se kapacite dolnišnice v Celju povečale od 400 na 1200 postelj. Leta 1945 je bilo zabe- ženih 8533 sprejemov in bolnišnic

IZ OBISKA V DOBRNI

Boljši vtis kot lani

Avgust je. Vreme sicer nekoliko nagaja, vendar sezona letnih dovrstov, sezona »oddiha« — kot temu pravimo — ni nič manjša. Morske plaže so natrpane, letovička tudi. Enako tudi naša v celjskem okraju. Vendar preseča še ugotovitev, da so letovička letos neprimereno bolje pripravljena na sezono kot pretekla leta. Izkušnje končno tudi nekaj pomenijo. Obiskal sem vsa letovička v celjskem okraju, ne zamerite, če prvo poročilo začnem z Dobro, saj nekje moram začeti.

Ze prvi vtis s sprehoda po prostoru zdravilišča prita, da ljudje v Dobri v nesezonskih mesecih niso držali rok križem. Parki so lepo urejeni, postavljeni so tudi nove klopi, obnovljene nekatere fasade in se marsik. Toda to je le prvi vtis. V Dobri so ta čas naredili še več, le da sprehažejo v parku vsega ne vidi.

Kratek pogovor s tov. Zmagom Likarjem, mi je odkril tudi te skrivnosti. Povedal je, da je letos zasedba v letovični boljša kot je bila lani. On osebno meni, da je temu veliko pripomoglo urejenje zdravstvena služba, saj je Dobro kot zdravstvena ustanova, dejansko postala »oddelek« ginekologije celjske bolnišnice. Opazijo pa tudi povečanje zanimanja inozemcev za Dobro, kar je še ena pridobitev.

Kaj so delali pozimi? Predvsem so preuredili hotel »Triglav«, dobil so novo trgovino s sadjem in zelenjavom, ki bo zlasti za zdravilišče veliko clajšanje. Opremili so

sobe, nabavili kopico potrebnih drobnarji (ki žal skupaj precej stanejo) in kar je skoraj najpomembnejše, s pomočjo in sodelovanjem celjskega Avtobusnega podjetja so vpeljali nove proge do Dobre, tako da sedaj nihče ne more reči, da je odrezana. To so morda bo tako kdo rek, vse majhne reči, vendar so za razvoj Dobre tudi majhne stvari pomembne. Pravzaprav, če natančno pogledamo stanje v naših letovičih, ugotovimo, da malenkostne in navidez nepomembne stvari največkrat kazijo ugled nekega zdravilišča. Ob koncu je potrebno povedati še to, da so vse izboljšave v Dobri uredili z lastnimi sredstvi.

In kakšne načrte imajo za prihodnje leto? Najobscenjejši načrt, ki ga pripravljajo, je dejal tov. Likar, je zgraditev novega hotela, ki bi sprejel še nadaljnji 200 gostov. Menijo, da bo novi hotel veljal okoli 300 milijonov din. To je sicer veliko, vendar je hkrati tudi umlivo, saj je še en hotel v Dobri potreben. V sezoni je naval gostov, da ne morejo zadostiti potrebom, hkrati pa sedaj zaradi omejenega števila gostov ni izkorščen do kraja zdravilni vrelec v Dobri. Novi hotel namreč zagraditi v bližini Zdraviliškega doma in bo najusodenje urejen.

In še zadnje vprašanje: Kako si zamišljate nadaljnji razvoj Dobre? Tovariš Likar je jasno povabil, da si v Dobri ne delajo nobenih utvar niti se ne tolazijo, češ da to, kar imamo, zadostuje

tudi za naprej. Zato so enotni o nadalnjem razvoju Dobre. Ta bi naj šel v dve smeri. Vzoredno z zdraviliškim turizmom morajo ustvariti pogoje tudi za navadni turizem. Res je, da bo ta razvojna pot daljša, vendar je to edina rešitev. Zdravilišče bo ostalo na sedanjanem mestu, medtem ko se bo vas polagoma spremeni v turistični kraj. Zgraditi nameravajo odprt olimpijski bazen itd.

—mi

Združevanje sredstev tudi v obrti

Eden bistvenih pogojev za pospešen razvoj obrti je povečanje obsega investicij v to gospodarsko panogo. V ta namen so letos v močni meri angažirana sredstva občinskih investicij, skladov in ostali viri, razen dokajšnjih sredstev iz lastnih skladov obrtnih gospodarskih organizacij, ki dosežejo v okraju znesek 143 milijonov dinarjev. Kljub dokaj povelenemu planu investicij pa še vedno niso mogle biti zajete vse investicije, ki so nujno potrebne. Zato je Okrajna obrtna zbornica sprožila po vseh občinah akcijo za združevanje prostih sredstev skladov obrtnih gospodarskih organizacij.

S tem združevanjem je mogoče dosegiti to, da se — pa čeprav samo s kratkoročnimi naložbami — angažirajo vsa, trenutno prosta sredstva gospodarskih organizacij. Nadaljnja prednost, ki jo nuditi združevanje sredstev, je v tem, da omogoča načrtno in perspektivno trošenje skladov gospodarskih organizacij, saj je odobranje posojil iz posojenih sredstev vezano z nujnostjo, da se prej izdele točen načrt vlaganj in vračanj. Korist je tu dvojna, saj je s tem načinom odpravljena nevarnost divjih in gospodarsko premalo utemeljenih investicijskih vlaganj.

Med akcijo so bili posveti in konference po vseh občinah. Uspeh je bil — v celoti vzeto — zadovoljiv, čeprav po posameznih občinah kaj različen. Na se stankih z družbenimi obrtnimi obrati so zastopniki le-teh prevezeli obveznosti, koliko sredstev bo posamezni obrat posodil občini za pospešeni razvoj obrti. Da je v skupinem znesku daleč najboljša obrt celjske občine, je razumljivo zaradi dejstva, da je največ družbenih obrtnih obratorjev v tej občini in da so tu prav tako največji in najmočnejši obrtni obrati v celjskem okraju. Razmeroma pa je akcija najbolje uspela v občini Slovenske Konjice.

Občina Celje pa je medtem opravila še zadnji korak v tej akciji. Sklenjene so tudi pogodbe o zneskih, ki jih bodo posodili obrtni obrati občinskemu investicijskemu skladu. Čeprav še niso vse pogodbe sklenjene, je že sedaj na ta način združenih v občinskem merilu 32 milijonov dinarjev.

—nf-

Govorimo tako, delamo pa . . .

Vendarle klopi . . .

Že večkrat sem prisostvoval raznim sestankom in konferencam, na katerih so obravnavali probleme turizma. Povsed je prišla do izraza težnja delavcev s turizma (to velja tudi za poslovovanje, ki se ga je udeležil državni sekretar za blagovni promet dr. Marjan Dermastja), da bi morali za propagando našega turizma odvajati nekoliko več sredstev. Naša domovina je počna naravnih lepot. Samo, ljudje ne vedo, kje so. Še bolj pa to velja za propagando v inozemstvu. To je torej jasno stališče. Več propaganda, boljša propaganda in načelo — izkoristimo vsako možnost za spoznavanje ljudi s posebnostmi našega kraja. Toda človek dobri vtis, da so to samo besede. Zakaj?

Pred kratkim se je mudil v Laškem novinar enega izmed slovenskih dnevnikov. Najbolj so ga seveda zanimali novitete, napredki in perspektiva turizma v Laškem. Kdo bi mu lahko dal boljše informacije kot predsednik krajevnega turističnega društva. Toda ta, namesto da bi izrabil dobro voljo lista, je odbil vsak pogovor z besedami: »Jaz Vam ne bom povedal ničesar, ker pred tremi leti Vaš dnevnik ni tiskal mojega prispevka!«

Da je zadeva še lepša, je isti človek na občinski konferenci Socialistične zveze na široko razpravljal o potrebi po večji in učinkovitejšji propagandi za razvoj turizma v Laškem. No, pa potrebuje ali niso naše besede včasih drugačne od imperativno »izgovorjenih« besed. Tokrat celo zaradi čisto osebnih razlogov.

S tem seveda ne zadenemo vseh turističnih delavcev, ker večina ravna čisto drugače. Nasprotno, pripravljeni so dati vsako informacijo, saj je gotovo, da časopise ljudje zelo mnogo čitajo in to je pomembno.

Moj namen pa tudi ni, da bi iz tega primera napravil senzacijo, hočem le povedati, — to se kaže radi dogaja tudi na drugih področjih dejavnosti — da će že nekaj govorimo in zahtevamo, potem tudi tako ravnajmo. Le tako bodo ljudje namreč zadevo jemali resno. Turizem pa na primer ni šala.

M. Iršič

Ker smo v našem listu kar dvakrat kritizirali, da so ob lepo urejenem in asfaltiranem sprehajališču na Savinjskem nabrežju v Celju sicer postavili betonske podstavke za nove klopi, pozabili pa na deske in ker smo sliko primitivnega sedešča, ki so ga nekateri najbolj vneti obiskovalci nabrežja klub vsemu uredili, objavili celo v prejšnji številki listu (to je vsekakor zgodovinski posnetek), je prav, da zapisemo zdaj to, da so na nabrežju zadnje dni le uredili zelo čedne in raznobarvne klopi. To je lepa pridobitev, pa čeprav je prišla nekoliko prepozno.

Nov obrat umetnega usnja

Pri usnjarskem kombinatu »KONUS« v Slov. Konjicah so v začetku tega tedna pričeli s pripravami za gradnjo novega obrata umetnega usnja.

Kot rečeno, je gradbeno podjetje »Ingrad« iz Celja v začetku prejšnjega tedna pricelo s pripravljanjem zemljišča, ki ga bo treba deloma izravnati, nato pa izkopati temelje za novo stavbo. Stala bo vzoredno z usnjarno ter bo razmeroma precej dolga, saj bo potrebljeno v njej postaviti celo vrsto raznih strojev. Dela pri izkopavanju temelje ter njenem odvozu nagročajo predvsem spriče sodobne mehanizacije, ki jo je gradbeno podjetje dalo na gradbišče.

V kolikor bodo tako napredovali tudi sama gradbena dela, potem bo zgradba do zime dograjena. Večino potrebnih strojev bodo uvozili iz inozemstva, takoj da bodo šama gradnja in nabava ter montiranje strojev stali nekaj sto milijonov dinarjev. Del sredstev je podjetje vložilo iz lastnih skladov, za ostalo pa

je najelo posojilo. Predvideva se, da bodo ob pričetku obratovanja lahko najeto posojilo izplačali že v nekaj letih. S tem se bo močno povečal dohodek tovarne, na drugi strani pa seveda še gospodarska moč občine; medtem ko bo dobilo zaposlitev preko 100 novih delavcev.

Te dni v istem podjetju dokončujejo tudi gradnjo nove transformatorske postaje in električne central, v kratkem pa bodo pričeli z izkopavanjem temeljev za novi tovarniški dimnik, ker so morali prejšnjega ob lanskoletni razširiti in gradnji novih objektov porušiti.

Z obratom umetnega usnja bo celotno podjetje s svojim razširjanjem proti jugu v glavnem zaključeno in bo tvorilo zaokroženo celoto. Več novih gradenj je v načrtu še za prihodnja leta, ko bo treba zgraditi novo upravno poslopje ter nekatera druge prostore. Temu se je lansko leto moralo umakniti struga Dravinje, ki so jo prestavili v doživlji dobrih 200 metrov. L.V.

Z beležka na Celju

de samo devet, se ne bi moglo teh devet abonentov naročiti nanje v Beogradu — teh devet izvodov pa prepustiti priložnostnim bralcem?

Skladišče Lesnine. Marsikdo se je že spotaknil čenj — tudi doloceni forumi so o njem že večkrat razpravljali, vendar pa se zlasti v teh vročih dneh omare in kredence in kavči in fotelji zoper sušijo na soncu (kakor se v dejstvu nazemajo vlage). Gre na vsezadnje prav toliko za večjo ali manjšo škodo, ki jo povzročajo na pohištvu različne vremenske prilike zunaj kakor natrpanost znotraj, kolikor za slab estetski videt. To je pravzaprav kaj eden celjski akvarel, ki navsezadnje ne zaslubi, da bi ga razkazovali mimočudom. Cudno je naposlед tudi to, da skladišče Lesnine, ki se ujema z gledališčem samo po končnicu, v tako dolgem času ni moglo najti primernejših prostost

rov, saj, če si hoče pogledati za-

logo —

ta, ki pride, nič ne vidi. Če je step ali če vidi... Vprašanje je seveda, kje je rešitev — v prenočevanju pohištva na prostem gotovo ne.

Kakor vidite na sliki, je drugi del bloka 107 že opasan z zidarskimi odri — v prvem delu pa je že nekaj stanovalev. Pri tem velja zlasti omeniti, da je vsaj za zdaj že stena nad prvim vhodom malce poševna, da so pisemski nabiralniki zdelani, kakor da so že odslužili, da je precej razbitih šip in umazanih zidov in tako dalje. Kdor si hoče ogledati stanovanja, ima prosti vstop in razumljivo, da je taka zgradba hvaležna skrivalnica zlasti za bližnje otroke, ki potlej v njej počenjajo, kar se jim zlubi.

Tudi okolica bloka 107 je pravzaprav zelo zanemarjena. Med-

tem ko dobiva Otok novo podobo, je toliko bolj očitno, kako je tu vse v peredu — zraven bloka se stiskajo nekakšne kolibe in kupi zemlje, tla pa so v deževnih dne-

dobesedno neprehodna, če človek noče zajemati blata. Potem takem bi tudi na to kazalo misli.

oh

Ljudsko kopališče. Nedelja po poldne. Redek dan letošnjega poletja. Otroci drsijo po toboganu, odrasli vozijo slalom po vodi. Ker jih je mnogo, vsakodobno ne more hrmariti kakor bi hotel, saj bi s kakšnim neprevidnim zamahom nehotno potisnil svojega soseda v vodo. Kar zadeva tole vodo, je resa hladna, nemara celo draga (in nemara celo zaradi nje včasih na Jožefovem hribu nimajo vode), a je tudi umazana. Ker Savinja na dolžini regulacije skorajda ni plavna za telesne objekte, od regulacije navzgor pa je te dolce do peščene plaže, je premet v bazenu toliko večji. Ni sicer mogoče trdit, da bi bili Celjani umazani, pa bi bila voda tam, kjer se namaka mnogo ljudi, voda ne more biti čista (če seveda ni tekota). Nekdo se je prisluževal, da mu je bilo slabovo, ko je neprisluženo naredil požirek. Človek mu lahko verjamе.

Komur torej ni do bazena, ta se poda na Savinjo. Savinja pravzaprav tudi ni več čista, a še vedno teče. Razen tega je že tepla. Sem se vozijo, pa tudi pri-

Vse vrste žit boste lahko za mlevske izdelke zamenjali v

mlinu Šempeter v Sav. dolini in KZ Braslovče

v času od 8. - 12. avgusta 1960 od 6. - 12. ure vsak dan.

Zamenjali bomo same zdrava in suha žita z normalno primesjo tujih zrn.

TRGOVSKO
IN PROIZVODNO
PODGETJE
CELJE

„Slavistične“ meditacije

Ni sicer primerno, da bi v času počitnic goroviti o tej temi, vendar nas je nato privredna mesečna, da je vredno o njej goroviti kadarkoli. Gre namreč za zelo važni predmet našega šolskega pouka, da, celo za nekaj več, kakor zgoči za predmet, pa razen tega še za okoliščino, da do pričetka novega šolskega leta vendar ne da. Na povemo še, da je pobuda prišla od zunaj — iz šolskih klopi, iz skoraj zavidenja vrednega znanja slovensčine nekaterih dijakov neke osmekte.

Ti dijaki so sicer med letom zaledovali učni načrt in se vadili v pisanju šolskih načrtov, toda ko je bilo 'eto načrt, se je pokazalo, da ves trud ni nč uspeha da'. Skromna prizadevost doma ni mogla nadomestiti učno pedagoških vrzeli in prepakov, ki so se mahoma odprli na vseh straneh slovenskega stolnega in slovenice. Avtoritativni pedagoški nastop seveda ne bi mogel teh dijakov pustiti na cedilu, ker bi jim moral nujno, če nč drugega, vsaj odpreli oči, da bi uvideli potrebo po lastnem udejstvovanju na tem področju še izven še. Sola končno tudí ne more nuditi vsega in nürnbergski likaj je iznjuba, ki se doslej v praksi še ni obnesla.

Ker je jezik živ organizem, izrazno sredstvo, brez katerega bi ostali ljudje bržkone nemti in po vsej priliki tudi nepismeni, bi bilo nesposmetno, da se ga ne bi učili in ga razvijali, ko ga že imamo, saj je navsezadnje od tega, v kolikšni meri ga obvladamo, odvisna stopnja, do katere smo se povzpeli. To je preprosta resnica, podobna otročemu dokazovanju, da je dvakrat dva štiri. Domu pridobljeni izrazoslovje, neke vrste kuhinjska slovenčina, pa je v najboljšem primeru le sredstvo, ki si z njim v družbi ne moremo kdove kako zelo pomagati. Kako lahko človek sploh misli, če

ne pozna jezika, v katerem misli? Ali je mogoče, da bo tedaj svoje misli tudi nazorno izrazil? To je eno izmed osnovnih vprašanj, zaradi katerega bi moral biti materin jezik prvi in zadnji predmet sleherne šole, torej to, kar ni. Kaj nam na primer v fiziki pomaga odnos dveh mrtvih formul, če ga ne znamo izraziti z besedami, pojASNITI in razčleniti nju-nu vzajemnost v stavkih, ki bodo predvsem nam, potem pa še vsakomur razumljivi?

Učni načrli posameznih razredov so gotovo pod premišljeno in tehtno opravljenjema dela naših strokovnjakov in zatem prilagojeni vsakokratni stopnji vsakega posameznega razreda, tako da bi dijaki četrtega razreda morali ob koncu v grobem poznati to, kar bi morali maturanti osmoga razreda poznati v podrobnejšem. Toda ali to tudi poznajo? Ta učni načrt je namreč elastičen in ne upošteva niti narave pedagogov, njihovega osebnega nagnjenja do tega, ali onega poglavja, niti spekulativnih nagibov dijakov, ki vidijo večini le zadostitev trenutnim uspehom, ne pa tudi njihovih posledic, ki jih kasneje, ki bodo zapustili šolo, ne bodo imeli več časa izpopolnjevati in izpopolniti.

Slovenska narodna pesem je na primer poglavje naše kulturne preteklosti, ki je enako pomembno kakor katerokoli drugo poglavje, ker bi brez njega nista v velikosti, in če ga obravnavajo tu dva meseca, tam pa pet, se lahko vprašamo najprej: kdo bo po petih mesecih videl v njem še kaj zanimivega in naposled: kaj naj dijak sploh počne pet mesecov z narodno pesmijo? Znano je, da je Trubar na začetku in Prešeren na koncu, da imata oba za slovensko literaturo neprecenljive zaslugi ter da sta si postavila trajen spomenik — katero pedagoško opredeljujejo.

Ijevanje bi bilo tedaj bolj nepričansko: ali tisto, ki odpravi prvega v dveh, treh urah in posveti drugemu pol leta, ali pa nemara tisto, ki bi moral najti neko pametnejše razmerje? Stirar je na primer v slovenski literarni zgodovini že zdavnaj našel mesto, ki mu gre, zato bi bilo odveč, da bi mu ga dočakala še šola; njegov prispevek v splošni rasti slovenske literature niti ni tako velepomenben, da bi ga bilo potreben poveličevati na dolgo in na široko, mu pripisovati tudi vse tiste nevidne zasluge, ki jih navsezadnje imata ali pa jih nimata, in ga sprememnjati v Damoklejev meč, ko pa so tu še Cankar, Župančič, Kette, Gradnik in še celo vrsta drugih, nemara celo pomembnejših vtorcev kakor je bil on! Toda, kaj bi z njimi. Casovna odmaknjenočnost je za pojem solzodolinskega svečožalja že našla dokončno uniformo z vsemi potrebnimi naštitki, ki jih lahko razlagamo in popisujemo kakor na dolgo se nam zazdi in zlubi, medtem ko so pojmi zlasti okrog moderne se malice v meglo zavili in še vpašanje, ali je bil Cankar modernist ali pa nemara celo socialistični realist, najbrž ni povsem jasno.

Toda če zapustimo brezračni prostor filozofiranja in se vrnemo na izhodišče, ni brez pomena ponovna ugotovitev, da je jezik izrazno sredstvo, katerega obvladovanje sicer ni odvisno zgolj od temeljitega poznavanja literature, pač pa istočasnega poznavanja slovnice, da se ga v šoli sicer učimo, da pa ga na koncu vendar ne znamo in ne poznamo. Pa sasaj, bo morda kdo rekel, ne poznamo na koncu tudi ne drugih, za življenje in poklic potrebejših predmetov! Res je, toda ne poznamo jih pač, ker se jih nismo naučili in naučili se jih nismo, ker nam tega v veliki meri niso dopustile izrazoslovne razmere. Ta organska povezava med vzkonom in učinkom, ki je v praksi morda otipiljevša kakor v teoriji in o kateri bi verjetno najlaže govorili pedagogi sami, je morabit ena izmed osnovnih bolezni na organizmu naših šolskih ustanov, čeprav s tem ne namerovamo abstrahirati možganske tvarine posameznih dijakov in njih svobodne prవržnosti do tega ali onega predmeta. Toda prva dolžnost vsakega posebej je razvijanje njegovega jezika in tabula rasa se tu nikakor ne da utemeljevati niti z mlahivim poukom niti s trdoglavostjo učencev. Delitev na talente in netalentne, kajti netalentirani dijak si namesto s talentom lahko pridobi znanje z voljo, kakor ga talentirani lahko z nedejavnostjo zapravi.

Odgovornost pouka slovenščine je vsaj toliko važna, kolikor je važen individualni odnos vsakega posameznika do nje. Jezik je živ organizem, je eden izmed največjih darov, ki nam ga je dala priroda, je toliko kot najvišji produkt človeškega življenja. Kdor potem takem misli, da je dovolj, če se je rodil z njim, je prav tako v zmoti kakor tisti, ki misli, da ga poučuje, če pred razredom uganja neslane burke.

D. Hribar

VREMENI

VREMENI: sredi meseca lepše, izprva še deloma sončno s krajevnimi plohami, okoli 10. avgusta večje padavine in jesensko hladno, po 10. avgustu bistveno zboljšanje vremena.

Porcelan

Variacije na isto temo

Najbolje je, biti zdrav. Kdor je zdrav, je bogat; predvsem pa mu ni treba svojega zdravja manifesterati z nikakršnimi potrdili.

Cisto drugače je z bolnikom. Kdor je bolan, nima samo bolezni, pač pa ima zraven še težave — lahko postane na primer pisarniška premičnina, v najslabšem primeru pa se spremeni v navadni formul.

Zdravstveni dom v Celju ima samo en vhod, toda zelo mnogo vrat. Ta okoliščina se mi zdi važna, čeprav ni nova; in čeprav jo bodo nekateri nemara proglašili za naivno, je vendarle resnična.

Na velikem hodniku, kjer bi bila lahko še kakšna ordinacija, pa bi bil hodnik še vedno dovolj velik, sem srečal starejšega človeka. V rokah je držal nekakšen formul in mnogimi rubrikami. Bil je slabe volje. »Poglejte,« je

rekel, »postali so me sem, čakal sem, čakal cele štiri ure, nazadnje pa pridev na vrsto in mi pravijo, da moram prineseti novo napotnico, da tole nč ne velja.«

»Kako to?«

»Ja, kako to? Meni ni potreben takle splošni pregled; kdo je pa rekel za splošni pregled? Potrebujem specialista!«

»Kdo vas je pa postal sem?«

»Ambulanta.«

Eina izmed čakalnic. Kakih 20 ljudi in vročina, da teče pot v curkih. Ljudje se prihajajo, tu in tam bi kdo iz takšnih ali drugačnih razlogov hotel prednost, toda čakanje ne pozna izjeme. Nazadnje pride mož s svojo ženo. Zelo ji je hudo in usta so bleda. Mož je ves iz sebe in videti je, kakor da ne poza procedure. Ko namreč stopi v ordinacijo, pri čemer spričo resnosti primera nihče nič ne reče, je hkrati tudi že zunaj.

Sestra mu pove, da bosta morala počakati do štirih, ko pride drugi zdravnik. Ura pa je ena. Mož ne ve, kaj bi, ženi je vedno huje in naposled se zgrudi. Tedaj pride v ordinacijo druga sestra, rekoč: »Ne bodimo toliko trdorščni in pomagajmo človeku, ki umira.« Sele takle človeški stavek predrami ljudi iz včasih malce poslovnih odnosov do sočloveka. Bolnica je sicer dobila odrešilno inkcijo, toda še prej je moralna pokazati, da jo res potrebuje.

Najbolje je, biti zdrav, če pa že kdo mora biti bolan za vsako ceno — in ordinacijo so vedno polne — naj ima eno samo bolezen. Za eno samo bolezen zastoste namreč običajno en sam zdravnik, če je več bolezni zdrženih, je potrebno tudi več zdravnikov. Tej logiki pa sledi še neka druga logika — logika pisarniško tehničnih postopkov, pisarniških strojev in črnila. Na primer: Zaravoranec X je dobil od svojega zdravnika napotnico za splošni pregled. Pregled je treba nekje

pričeti. Podal se je k fiziologu, bil pregledan, ker pa je bil pregledan, je moral tu pustiti napotnico. Ce je hotel zdaj na EKG, ni mogel brez nove napotnice.

Zdravnik mu jo je dal. Ko je bil pregledan, je moral spet pustiti tu svojo napotnico — zaradi predložitve računa. Potem je bilo trebalo pregledati kri — za to je bila potrebna nova napotnica. In zdaj kdo pa rekel: Zakaj pa mu zdravnik ni dal kar deset izvodov napotnice? Verjetno pač zato ne, ker zdravnik kratkomalo ni admistratator. V tem primeru bi bilo trdno moral odložiti svoje instrumente in sesti za pisalno mizo — da bi namreč lahko pisal napotnice.

Clovek razmišlja, če včasih nemara res ni potrebno preveč formularjev in če jih navsezadnje ne bi mogel zamenjati en sam formular. O tem razmišlja sicer največ človek v čakalnici, ker ima pač za to dovolj časa, toda ali naj ne bi o tem razmišljali nemara tudi ljudje izven čakalnic?

Ivo Osolnik:

Nekoč

Nekoč sem pestoval svoje velike sanje. Segale so v jasnino neba. Zvezde so se nadnje sklonile in jih poljubile.

Vse so mi v naročju umrle.

Nekoč sem imel tiple in velike želje. Dvigale so se do sonca. Objela jih je modrina nespodobetega dne.

Pa so neoplojene umrle.

O, nekoč sem imel, veliko veliko želja in sanj.

S POLIC STUDIJSKE KNJIZNICE

Cazi J.: Počeci modernog radničkog pokreta u Hrvatskoj. I-II. Zagreb 1958. S. 1969.

Lafargue P.: Izbor iz djela. Zagreb 1957. S. 1992.

Keller M.: Auf unterirdischen Pfaden. Stuttgart 1957. S. 1964.

Hentig H.: Zločin. Uzroci i uslovi. Sarajevo 1959. S. 1969.

Franjević M.: Književnost Jučer i danas. Zagreb 1959. S. 1974.

Medićna rada. Beograd-Zagreb 1958. S. 1966.

Krajčinović M.: Organska kemijska tehnologija tekstilnih vlakana. I-II. Zagreb 1954-1959. S. 12269.

Kant L.: Kritika praktičnega uma. Zagreb 1956. S. 1953.

Kant L.: Kritika rasudne snage. Zagreb 1957. S. 1992.

Marx K.: Gospodin Vogt. Zagreb 1955. S. 19915.

Popis stanovništva 1953. I. Vitalna i etnička običajna. Konačni rezultat za FNRJ i narodne republike. Beograd 1959. S. II 1910/4.

Lukšić R.: Osnovi sociologije. Beograd 1959. S. 16464/11.

Bialostocki J.: Europäische Malerei in polnischen Sammlungen. 1500-1800. Warsaw 1957. S. II 1914.

Fenerbach L.: Predavanja o sušini reljefa. Beograd 1955. S. 1985.

Marković D.: Neumornost revolucionara. Beograd 1959. S. 1968.

Hilferding R.: Finansijski kapital. 2. izd. Beograd 1958. S. 1989.

Razglednice s poti po Makedoniji

Moravska-vardarska dolina je bila kažpot za naselitev, kakor tudi za različne, skozi vsa obdobja več ali manj živahne trgovske stike prazgodovinskih ljudstev.

Dačč nazaj sega makedonska preteklost. Nastevanje vseh najdišč najrazličnejših arheoloških obdobj od neolita naprej bi nas privedlo predaleč. Zato se bomo omejili samo na najmarkantnejše.

Neolit je v Makedoniji lepo zastopan z več najdišči. Omenil bi samo Crnobuki in Demir kapijo. Makedonski neolit kaže zelo tesne vplive neolitskih najdišč egejskega kulturnega kroga. Močan grški vpliv se opaža tudi na kasnejših ilirskih najdiščih (Trebeniste). Ta vpliv gre večkrat še dalje na sever, kot kaže pred nekaj leti odkrita, izredno bo-

vsekakor najlepša med njimi. V Hrakleji pri Bitolju so še danes vidni večji prostori, kakovani z izredno lepim večbarvnim mozaikom. Stobi pri Gradskega pa prekaša vsa dosej, da je odkrita rimska mesta pri Razletu se na površini približno 3 km. Tu se vrstijo bazilike, teater in druge zgradbe druga poleg druge. Ohranjene so tudi še kupolaste podzemne grobne, podobne onim, ki jih sedaj odkopavajo v Nišu. Mesto pa niti še ni v celoti odkrito. Zato tudi konservacija posameznih objektov še čaka na uresničitev. Če to je najdišče klub gostavu zgodovinarjev, kapičev in najrazličnejših stebrov, ki ležijo med skoraj meter visoko travo, napravi vse zanemarjenost. Če pomislimo, kakšnega turističnega pomena bi ta objekt lahko bil, je te-

skraj neodupstljivo. Posamezniki skrbi tudi zaradi tega, ker bo v kratkom v Makedoniji kongres bičantologov, ki si bodo Stobi brez droma ogledali. Sicer se pa nekaj podobnega lahko zgodi tudi na Celjanom (oprostite, da v tej zvezodi ne znamenitev). Približno leta 1950 bo v Jugoslaviji kongres klasičnih arheologov, ki se bavijo problemom rimskega limesa (utrdbi, ki jih je rimske imperij gradil ob Donavi in Renu za primer napadov germanskih plemen). Ta kongres se bo pričel v Celju. Organizator kongresa univ. prof. dr. Grga Novak. Začne se v Draču (Dyrrah) in veče preko Ohrida (Lychnid) Sočun (Thessalonike). V Makedoniji je celo vrsta lepo ohranjene rimske mest. Stobi, Heracleja in Scupi so

skoraj urejenost in mavrične barve. Makedonija je neodzorenih rimskega obiskovalcem verno maketo odkopane gomile — seveda v pomanjšenem merilu. Rimljani se v Makedoniji ustvarili še drugo prometno zvezo, ki je vezala Jadranovo z Egejskim morjem. To je znamenita via Egnatia. Začne se v Draču (Dyrrah) in veče preko Ohrida (Lychnid) Sočun (Thessalonike). V Makedoniji je celo vrsta lepo ohranjene rimske mest. Stobi, Heracleja in Scupi so

Mladi razstavljalci

Razstavni prostor šolskih izdelkov je minulo soboto in nedeljo pripravljal starše in znance učencev možirske osnovne šole. Mladi razstavl

Iz življenja na naši vasi

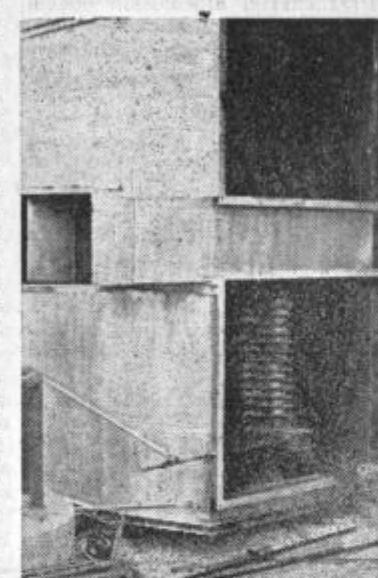
Novi zračni ogrevalci

V soboto je kolektiv Agroservisa v Sempetu slavil pomembni delovni uspeh. Ta dan so namreč odpremili prvega izmed treh novih zračnih ogrevalcev za hmeljske sušilnice, za katere je načrt izdelal inženir Janko Petriček s sodelovanjem Inštituta za hmeljarstvo v Žalcu, naročilo pa je prišlo z Dolenjskega.

Novi zračni ogrevalci, ki so jih v novi halji Agroservisa ob pomoči cestnega kolektiva, zlasti pa neuromnega prizadevanja ključavnarskega oddelka izdelali namesto v devetih mesecih, kolikor bi bil normalni rok, v enem mesecu, bodo prav gotovo vsestransko uspešno zamenjali dosedanje Lorberjeve peči, hkrati pa pristeljili tudi znatna denarna sredstva, ker zanje gradnja sušilnic ne bo več potrebna. Ce upoštevamo, da je takšna sušilnica stala okrog 14 milijonov dinarjev ali celo še več in da stane ogrevalec le okrog 2,4 milijona, je razlika očitna.

Prednost novega zračnega ogrevala je tudi v tem, da je proces sušenja hmelja neodvisen od vnapnjih atmosferskih prilik, kar pri sedanjih pečeh sušenje močno ovira. Razen tega je kapaciteta na šestnajst kvadratnih celič od 800 do 1000 kilogramov suhega hmelja v štirinajsetih urah, medtem ko je pri Lorberjevih pečeh le 400 in lahko torej en sam ogrevalec nadomesti štiri take peči, ima novi ogrevalec še ventilator in terometer, s katerim je mogoče kontrolirovati temperaturo obeh celič na vrhu. Kurjač mora biti več kurjenja in hmelj se ne more zategati, v čemer je vsekakor velika prednost pred dosedanjim sistemom sušenja.

Kakor so povedali v Agroservisu, proizvaja novi zračni ogrevalec 380.000 kilo kalorij, pri izvršiti poskusov pa so jih dosegli ceo 460.000. Ogrevalec tehta okrog tri tone dve sto kilogramov, zgrajen

pa je iz litine, barvnih profilov, brezplivih cevi in pločevine. V sušilnico ga lahko namestijo tako, da stare peči ostanejo v njej. Podjetje je imelo težave pri nabavi materiala, ki ga primanjkuje. Povedali so tudi, da so te tri ogrevalce naročile kmetijska zadruga Skocjan, kmetijsko gozdno posestvo Novo mesto in kmetijska zadruga Kostanjevica na Krki. Vsekakor zanimajo podatki, že toliko bolj zanimiv, ker je Agroservis tako rekoč v središču vsaj

evropsko znane hmeljske Savinjske doline, pa bi prizakovali, da se bodo za novi korak v razvoju hmeljarstva zavzeče prav zadruge iz bližnje ali daljnje sosedstvne. Verjetno pa se bodo zanj zavzele, ko bodo iz konkretnih rezultatov spoznale vse velike prednosti novih ogrevalcev.

Kratek razgovor

Upravnika kmetijske zadruge v Preboldovem. Plaskana sem srečal na stopnišču zadružnega doma. Povabil me je v svoji pisarno, ko pa sem mu povedal, kaj me zanima, je bil z besedami bolj skop, kakor čes vse te reči tečejo nekako same po sebi, toliko se je že o njih pisalo, da bi bilo težko povedati kaj zanimivega.

Potem pa je reklo: V kooperaciji je 72 odstotkov zemlje, to je, v glavnem vsa zemlja v dolinskem predelu. Zadruga ima lastno ekonomijo z 62 ha zemlje v najemu in 122 glav živine, potrebovali pa bi je vsaj 200 glav. Imamo tudi pitališče brojerjev s 1000 kg tedenske teže. V ostalem je zdaj, kakor povsod, tudi pri nas čas žetve. Imamo 80 ha italijanske pšenice, ki bi jo bilo treba čim prej pozeti, a dela le en sam kombajn, pri čemer seveda ni mogoče, da bi bili vsi hkrati na vrsti.

Ko sva bila potem zunanj pred poslopjem, sem se lahko prepričal, kako bi bil potreben še kak kombajn — prihajali so namreč ljudje z vprašanjem, kdaj bo kdo na vrsti upravnik pri juri, razumljivo, ni mogoče ustrezi z drugim kakor z zagotovilom, da bo pac v nekaj dneh vsa pšenica požeta.

V posebnih primerih prevzemajo te žene kakšnodelo tudi na dom, na primer prepis kakšnega poročila in podobno. Ob drugi priložnosti pa prevzamejo tudi delo, ki s pisarno nima ali pa ima le malo skupnega. Tako je ena izmed njih ob novoletnih praznikih uredila vso korespondenco Franke Sinatra.

V podobni obliki bi mogli takšno posredovalnico urediti tudi

Mladina lomi ovire

Kmečka šmarska občina s svojo razsežnostjo je vselej veljala za zibelko težav, ki so jih komaj kos. Organizacije in društva, ki niso najboljše uspevala, so se v enomer opravljevala zaradi kmečke zaostalosti in trdovratnosti, ki baje hromi društveno dejavnost. Mladinska organizacija pa dokazuje, da se take in podobne ovire odločilno lomijo, če zaorjeno prizadevno in pravilno. Odkar se je izobiloval novi občinski komite LMS s stalnim sekretarjem, se je mlađinska organizacija skokovito utrdila. Prej je bilo 25 osnovnih organizacij, danes jih je 41, ki vključujejo preko 1.600 mlađih ljudi. Ustanovili so torej 16 mlađinskih aktivov in to celo po odmaknjeničas, kjer so venomer trdili, da ne bodo uspeli. Tako živahnemu delujejo organizacije v Zagorju, Sodni vas, Lembergu, Rogaški Slatini, Mestinju, Kozjem, Vinskom vrhu, skoraj povsod, kjer je le nekaj več hiš. Doslej je v tekotem letu odšlo v

mladinske brigade 52 mlađink in mlađincev, ki so se na avtocesti uvrstili med najboljše brigadirje in prejeli vrsto pohval in priznanj. Do jeseni jih odide še najmanj 40, s čimer se kmečko Šmarsko lepo oddolžuje.

Šmarska mlađina se loteva tudi domačih krajjev delovnih akcij. Tako so mlađi Zagorjani popravili cesto, mlađinci v Iborjem so pomagali urediti drevnesko pri kmetijski zadrugi, v Bistrici ob Sotli so izvedli akcijo za uničevanje divjadi hmelja.

Sekretar občinskega komiteja LMS za šmarsko občino Jože Preskar je z nekakim zanosnim razpoloženjem pojasnil: »Naša mlađina je pripravljena na delo, le ovir imamo večkrat preveč. Ne samo to, da veliko kmečkih staršev mlađino zadržuje doma, tudi prostorov nam primanjkuje, kar posebno pozimi ohromi dejavnost. Poleti je v redu, saj se mlađina lahko sestaja pod vsakim drevesom, pod lipa po starli slovenski

navadi. Povedati pa moram še to, da nam največkrat najboljša mlađina z vasi ubeži v mesta, v uk, na delo in tovarne, kar je popoloma razumljivo, vendar pa slabosti aktivnosti organizacije kot take.

Premalo imamo dobrega vodilnega kada. Pa še sodelovanje z ostalimi organizacijami in društvi ni dovolj, posebno z osnovnimi organizacijami SZDL in ZK. Ne

rečem, da niso občinski odbori tesno povezani; to so, le na terenu je šibke. Najvažnejše pa je, da se mlađina izobražuje, vključuje v družbeno upravljanje in išče ter aktivno sodeluje pri uveljavljanju sodobnih nočinov kmetovanja, ker je naša občina kmetijska in še do dolgo bo.«

Šmarska mlađina je krenila odločno naprej. Uspehi so lepi, volja velika, torej bodo tudi najtrdovratnejše ovire morale omahniti, posebno še, če bodo društva in organizacije ujele skupen krok.

KDAJ BO SAVINJA SPET ČISTA?

Cetudi sprejme Ljudsko kopališče ob Ljubljanski cesti ob lepih in sončnih dnevih po več sto kopalcev, pa je navzicle temu ob bregovih Savinje še vedno zelo živahno. Tudi Savinja je privlačna, lahko pa bi bila še bolj, če bi bila zopet tako čista kot nekoč. Zdi se, da so tiste besede o čistilnih napravah pri nekaterih tovarnah in rušnikih še v pozabu. Ali ne bi bilo prav, če bi jih znova obudili in pomagali, da bi bila Savinja spet čista in bistra? Kaj pravite, ali bi šlo?

**ČITAJTE
CELJSKI TEDNIK**

Posredovalnica za pisarniške uslužbence

Pravi naziv teh ustanov je že pred več leti ustanovil nek avokat iz Milwaukeeja. Do tega je privadel zgolj slučaj, da je njezina sekretarka zbolela, v pisarni pa je imel zanje neko nujno delo. Tedaj se je domislil svoje nekdanje uradnice, ki je bila že več let poročena in ni bila zapošljena. Prosil jo je, da bi prišla za nekaj ur v pisarno in mu tisto delo opravila. Žena se je z veseljem temu odzvala, pozneje pa mu je v pogovoru omenila, kako vesela bi bila večkrat takšnega honorarnega dela. Zaposlitve zaradi otrok nismo mogla prevzeti, za kakovost honorarnega dela pa si je lahko odtrgala čas in tako nekaj zasluzila. Ta pogovor je postavil idejni temelj novim ustanovam, ki jih je omenjeni avokat začel takrat ustavljati v ZDA. Ustanove predstavljajo predvsem pisarniške moći, izjemoma tudi kakovost žena, ki pripravi za naročnika cocktail.

v službi, pa danes zaradi svoje družine ne morejo vedeti. Ven dar menim, da bi se naj takšna posredovalnica, tudi pri nas omogla na posredovanje le takšnih moći, ki niso v službenem razmerju.

Tekmovanje traktoristov

V nedeljo dopolne je bilo na Lavči izbirno tekmovanje traktoristov s področja celjske poslovne zveze, ki se ga je udeležilo 22 starejših traktoristov in 4 mlajših traktoristov. Prvi pričkal je zmagal Janko Smeh iz kmetijske zadruge Slinica, pri drugih pa Franc Lipovšek iz kmetijske gospodarstva Celje.

Tekmovanje v oranju in sprednostni vožnji s prikolico je bilo namenjeno kvalifikacijam traktoristov za okrajno tekmovanje, ki bo v nedeljo ob pol osmi uri zjutraj ob Ljubljanski cesti v Levcu. Za to tekmovanje se je plasiralo trinajst starejših in dva mlajša traktorista.

Žena • dom • družina

Otrok in otroška ustanova

Zelo pogosto je, da sta zaposlena oba roditelja in puščata v času, ko sta v službi, otroka pod nadzorstvom stare matere ali tete, redkeje gospodinjske pomočnice ali kakšne sosedje. Nekateri otroci pa so prepričeni tudi sami sebi, kar zanje sededa v najbolje. Za vse te otroke pa bi bilo najbolje, da so v času, ko so starši zaposleni, pod pravim varstvom. Takšno varstvo, ki lahko otroke le vzgaja, vsekakor pa jih najboljše koristi, nudijo otroške ustanove. Zal je pri nas še vedno več prisovlek kakor pa je zmogljivost teh ustanov. Vendar nam to dokazuje, da čedača več staršev že zna ceniti vzgojo teh ustanov, saj je zlasti mlađih staršev, ki želijo otroke do vrtce, vse več.

Klub temu, da je v Celju že precej vrtcev, ti se dolgo ne bodo mogli sprejeti vseh otrok, ki jih želijo starši dati v počitnino varstvo in oskrbo. Temu problemu bi moralna vsa naša skupnost posvetovati več pozornosti, saj imajo v vrtcu otroci najboljše vzgojo.

Otroci radi hodijo v vrtce. Celi tisti, ki so od doma zelo razvjenčani, se v nekaj dneh privadijo in hodijo odsljed radi sem. Posebno pozitiven vpliv ima vrtec na vzgojo edinčkov in otrok, ki so bolj razvjenčani. Prvih prijatelje otrok, ki pa je zanje tudi edino primerna. Drugim pa kočisti zavest, ki jim je vse pri vrtcu, da so namreč enaki v vsem ostalim malčki. Otroške igre v vrtcih so mnogo koristnejše, kakor pa tiste doma. Te igre namreč usmerjajo že v zgodnjem defnitivu otroške sposobnosti, kar jim pozneje lahko samo koristi. Razne ročne spretnosti, kakor upodabljanje, risanje in pletenje se otrokom tu zelo razvijejo, medtem ko bi teh spretnosti otrok doma ne mogel tako razvijeti. Poleg tega pride otrok že dopolne v svež zrak, česar bi doma bržkone ne mogel, saj ima tisti, ki je otrok pod njegovim nadzorstvom, dovolj svojega dela, medtem ko so vzgojitelje v vrtcu tu samo za otroke.

Pa se ena opazna prednost vrtca: razvjenčanki, ki doma nočijo jesti ali pa jedo samo priboljške, radi jedo v družbi drugih otrok.

Hladilnik

Sodoben gospodinjski aparat, ki si je utrl pot v številna gospodinjska kupe pri nas, postane malone ne-pogrešljiv, ko se mu privadimo in začnemo kupovati tudi v teh dneh meso, mleko, pastete in slične lahko pokvarljive jedi za več dni vnaprej. Ce pa se nam potem hladilnik za nekaj dñi pokvari, ne vemo kam z jedili. Nekaterih okvar seveda ne moremo preprečiti, mnogo pa lahko kljub temu dosežemo, če hladilnik redno negujemo in čistimo.

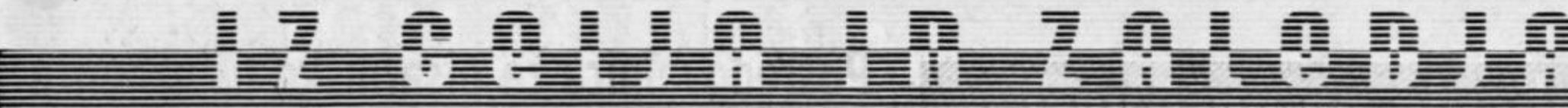
Hladilnik obrišemo zunaj vsak dan z morko junco ali še bolje z gobo. Tako, ko zamrzne refrigerotor (predel za sladoled), moramo hladilnik izključiti in pustiti, da se ves led odcedi. Takrat operemo ves hladilnik tudi znotraj. V posodi za sladoled mora biti vedno voda, ozroma led. — Hladilnik ob pravilni negi nima slabega vonja, četudi hranimo v njem ribe pastete in podobna jedila z močnim vonjem. Ce pa imate v hladilnik le duh po kakšnih jedilih, izklopite električni tok in ga operite z raztopino kakšnega razkužila.

Ko boste odpotovali na dopust, hladilnik izpraznite, izklopite, operite in pustite vrata odprtia za ves čas, ko boste odsotni.

Četrta številka revije Otok in družina

To pot najdemo v reviji prispevki o programu izobraževanja vzgojiteljskega kadra za otroške ustanove, ki jih je vedno več. Za dekleta, ki si letos poletje izbirajo poklic, je zanimiv članek o ženskih poklicih. Poleg teh dveh prispevkov prima revija kakor vedno tudi vrste člankov o vzgojiteljskih problemih, posebej pa naj opozorim le že na članek o gospodarjenju v solskih kuhinjah, ki se sedaj ni tako aktualen, je pa objavljen ravno o dobrov času, da bodo to gospodarjenje dodobra poučili pristojni organi do septembra, torej do pričetka solskega leta.

Poletna modna sezona 1960 je prinesla s seboj tudi zadnji modni krik: visoko pričesko nad čelom. Lasje so počesani visoko, v čelo ali tudi ne, speti pod temenom z večjo zaponko, od koder prosto padajo. Pričeska je zlasti pri mlajših ženah. Osemnajstletnica na sliki je vsa v znamenju letosnje mode. Njena obleka je motno rumene barve, primerna za večere in za vsak dnevni čas na letovišču.

Julijnska rezerva se je dobro odrezala

Z mesec dni se ni izplačalo peti na pol korajnih in pol splašenih pesni rekrutov. Več resnih mož kot fantov, kmetje, delavci, uslužbenici iz raznih krajev celjskega okraja — to je bila rezervna enota kapetana prve klase Gusiča in poročnika Cobiča. Načega vseh skupaj, rezervnih vojakov, podoficirjev in oficirjev je bila, da obnovijo svoje vojaško znanje in osvojijo številne spremembe, ki so nastale z razvojem vojaške znanosti v JLA. Tega so se »lantje« tudi zavedali. Enota je po nekaj dneh vrasla v kolektiv, ki se je v garniziji odlikovala tako po resnosti izpolnjevanja dolžnosti, disciplini in tovarištva. Nikoli jim ni zmanjkal dobre volje. Kolikokrat je po tisti vojaški »prisiti pa porin« zadone, a pesem in na nočnih vajah so v vasi v okolici mesta spomnili vaščane načase, ko so fantje na vasi še peli v

poletnih večerih. Kolovodja samoraslega zbora je bil Čvarak (podoficir Ocvirk) iz Šentjurja. Bili so primeri, ko so med seboj gojili veliko tovarištvo. Primer, da rezervist prepusti svojemu tovarišu dovoljenje iz zahoda v mesto in med tem opravlja njegove dolžnosti, je eden od dokazov.

Proti koncu orožnih vaj so rezervisti morali pokazati svoje znanje na strelišču. Za to so se temeljito pripravljali in ko je prišel dan, je med njimi vladala takšna napetost, kakor da gre za izredno važno odločitev v njihovem osebnem življenju. Posledica tega je bila — strejanje je bilo odlično, meglji in dežju naviklju. In ko so se vračali na karniško dvorišče, je pod njihovimi koraki zadonil tlak, da so morajo imadeniči, ki služijo kadrovski rok, priznati poraz.

Globoko upam, da to ne bo potrebno, toda če bi bilo, bi na čelu take enote, kot ste bili vi, s pesmijo na ustih šel v bojni metež... —

Danes so že vsi spet za plugom, strojem, za pisalno mizo. Gotovo prav tako dobri delavci in graditelji boljšega življenja, kakor so se pokazali kot sposobni branici naše domovine. c. k.

Rezervisti po opravljenih orožnih vajah z oficirji v svoji sredi

Upravni odbor Kmetijske zadruge Ljubečna pri Celju razpisuje delovno mesto

Računovodje

Nastop službe takoj.

Pogoji: srednja strokovna izobrazba s 5-letno prakso nižja strokovna izobrazba z 10-letno prakso v kmetijskih zadrugah.

Plača po tarifnem pravilniku. Pismene ponudbe z življenjepisom in potrebnimi dokumenti je treba poslati na Upravni odbor Kmetijske zadruge Ljubečna do dne 15. avgusta 1960.

OTROCI NA DNEVNEM LETOVANJU

Pot me je nekega jutra zanesla zoper mimo gimnazije. Jutranja mèglja, s katero je letošnje pojetje si la radodarno, se se ni dvignila in sonec si je s prvimi žarki utiralo pot do tal. Za počitniške pojme bi dejali, da je še zgoda. Zato me je tembolj iznenadilo, ko sem videl centrični otrok v starosti med petim in desetim letom, ki se je pomikala proti bazenu. Med njimi pa je bilo nekaj večjih fantov in dekle, ki so najmlajše vodili za roko.

To je bil odvod dnevne kolonije z njenega zbirališča proti Petričku.

Malica...

Dnevno letovanje otrok v Celju ni novost, nasprotno, že dolgoletna tradicija. Nekaj let se je Cinkarna precej zanimala in podpirala to kriktino akcijo in takrat so se otroci vozili na svoj taborni prostor in nazaj z cinkarniškim avtobusom. Zdaj igrat sicer ni več, pač pa na naredijo otroci do tja daljši sprehod in malica jim zato še bolj tekne. Ko sem jih obiskal na njihovem tabornem prostoru, so bili pravkar zaposleni s pospravljanjem kruha z marmelado. Daljši sprehod in čist zrak sta povzročila odličen tek in gora kruha je kar kopneta. Poiskal sem upravnika Jureta Jana in v pogovoru sem zvedel, da letovanje organi-

INVALIDI IZ VELENJA SO RAZVILI SVOJO ZASTAVO

Zadnje dni preteklega meseca so člani osnovne organizacije Zvezde vojaških vojnih invalidov v Velenju izpolnili enega izmed sklepov, ki so ga sprejeli na zadnjem občnem zboru — razvili so namreč svojo zastavo.

V prazničnem jutru se je v cvetličnem parku zraven kina dvoran v Velenju zbral precejšnje število članov in gostov. Med njimi je bil tudi sekretar občinskega odbora ZVVI Soštanj tov. Ivan Gušč. Godba velenjske Svobode je imela pred pričetkom slavnosti svoj koncert, nakar je sledilo razvitje zastave. Pri tem je govoril tov. Gušč; sodelova-

lji pa so še recitatorji in drugi. Po svečanosti so se člani zbrali ob Velenjskem jezeru in se prav po domače, kakor včasih, pogovorili o svojih težavah. Pri tem so sklenili, da se bodo v avgustu znova dobili in pripravili skupen izlet.

Ah lahko članstvo osnovne organizacije ZVVI v Velenju stopa pod svojo zastavo, se mora zahvaliti mestnemu odboru SZDL, pa tudi nekaterim posameznikom, ki so prispevali denarnina sredstva. Veliko zlagal za to pa ima tudi predsednik osnovne organizacije tov. Polde Travner.

T. B.

Uspela konferenca LMS na Polulah

Po dolgem času je pričela mladina na Polulah zoper delovali. Seje so prinesle prve uspehe, in to: novo ustanovljeni odbor LMS na področju stanovanjske skupnosti »Pod gradom« in takoj pa že tudi prvo konferenco mladištne. Odbor se je pri tem delu spoprijel s težkimi nalogami, ker stanujejo mladinci od Polul, Pečovnika, Zagrade, Košnice do Lisc.

Na prvi konferenci je bil izvoljen odbor LMS, ki bo v glavnem posredoval sprejeti program dela med članstvo.

V delovnem programu, ki zajame na novo ustanovljeno mladiško organizacijo na terenu, bodo zajeli dve med sabo tesno povezani smeri. Aktiv Ljudske mladine bo povezoval vso mladino, ki živi na tem področju, medtem ko bo jedro tega ak-

Šmarska SZDL vedno bolj razgibana

Ljudje v šmarski občini se vedno bolj zavedajo nalog, ki jih imajo kot člani SZDL.

Z aktivnimi oficirji vredno so se zbrali pri kozarčku, kjer kar ni hotelo biti konca poslovilnih negotovorov. Najbolj značilna za uspeh rezervistov v juliju pa je izjava kapetana Franja Gusiča, ki je dejal:

— Globoko upam, da to ne bo potrebno, toda če bi bilo, bi na čelu

take enote, kot ste bili vi, s pesmijo

na ustih šel v bojni metež... —

Danes so že vsi spet za plugom, strojem, za pisalno mizo. Gotovo prav tako dobri delavci in graditelji boljšega življenja, kakor so se pokazali kot sposobni branici naše domovine.

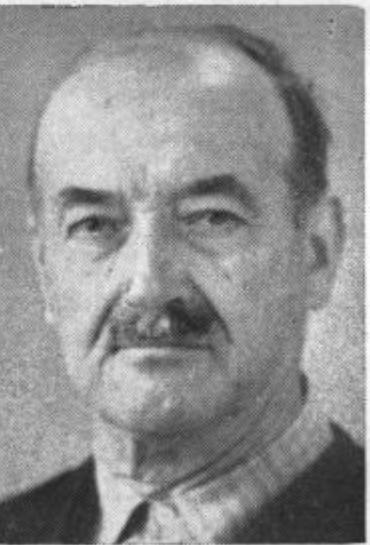
c. k.

Pred člani SZDL stoji vedno več nalog in na Šmarskem se temo zavedajo, kar kaže tudi občinska konferenca, ki je izčrpno obravnavala široko problematiko kmetijske občine.

Rad je bil v naprednih vrstah

Med Dolenjo in Gornjo vasjo pri Preboldu je zaselek, ki mu domačini pravijo Laporje. In v tem zaselku najde drobno domačijo, po Boltevtem Petru. Da, tu je doma naš sedemdesetletnik Podgoršek Peter, z njim bomo malo po-kramljali.

Ko sem prišel k hiši, ga ni bilo najti. Le kje je ta mravlja? Nikoli nima mira. Vedno kaj dela, pospravlja okoli ogrove, gre na njivo, pa spet gospodinji here, premišljajo, modrije s svojimi letiski o tem, o onem; tako mu teče življenje. Njemu, ki sem ga videl prihajati brez sreča, vsega zagorelega, ogzanega od poletnega sonca, je prav, moško postavo, z živimi očmi in kostalimi brki. Da, to je tisti Podgoršek Peter, ki hrani stari let stare kujige, ki se je z pisano besedo sedo zrane mladosti zanimal; on pozna dobrsen del preboldske lokalne zgodovine.

ČITAJTE Celjski teknik

silo ustvarjali in pomagali graditi, je ugasnilo, dali so svoja življenja.

Nall je sladko kapljico in nazdravil. Jaz pa sem mu zazelel še mnogo let, zakaj Podgoršek Peter spada med tiste ljudi, ki imajo za seboj plodno življenje polno nesrečnega dela.

Tovariš Podgoršek, se mnogo mnogo let!

Tiskarski „krst“

V soboto dopoldne je bila v klišnem Celjskem tisku malo slovesnost, ki ji je prisostvoval tudi direktor podjetja Gojmir Melik. Ob tej priliki so po starem tiskarskem običaju (ki pa se mu je kamera žal izvernila) »krstili« Edvarda Flisa, ki je po treh letih učne dobe — čeprav ves moker — vendarle z uspehom stopil med svoje kolege.

Zopet neprevidnost

Pred nekaj dnevi sem šel po cesti iz Lesičnega proti Kozjem. Ker je bil promet precej velik, sem hodil po skrajni desni strani ceste. Moja pozornost sta zavabila dva kolejarja, ki sta dirjala vtric po sredini ceste. Bila sta nasmejanih obrazov, saj nista pomisili, kako se lahko konča. Pred njima pa desni je peljal tovornjak, za njima kakih 30 metrov pa motorno kolo. A to ju ni motilo. Zagrizeno sta priviskala na pedale in se meter za metrom bolj bližala prizorišču nesreče, ki bi lahko bila mnogo hujša, kot je bila. Voznik motornega kolesa je zatobil in začel pravilno prehitavati. Ko ješ, ki je dirjal po levu, se je naglo umaknil na desno. Pri tem je zadel v sprednje kolo desnega kolesarja. Oba sta padla, motorist se je srčno odpeljal mimo. Pri tem sta se le pobila in zvila obe kolesi. To sicer se ni najhujše v primeri, kaj bi se lahko bilo zgodilo. K. T.

Kronika nesreč

NESREČNI PADCI

Med delom je padel s hleva Matevž Hobler iz Razgorja pri Vojniku. Prapadci si je poskodoval hrbitenico. Jože Laporšnik iz Laškega je padel s kolesom. Poskodoval je roko. — Z motorjem so padli: Ivan Skale iz Zagorja, ki je padel v glavo. — Stanko Rogler iz Radmirja. Pretresel si je možgane v ranil glavo. — Anton Kramar iz Latkove vasi pri Preboldu. Zlomil si je ključnico in dobil rane na glavi. — Z motopredom je padel Jože Dobšek iz Zovneka. Zlomil si je ključnico. — Franc Zvar, zaposten v Metki, si je podpal poskodoval levo nogo. Jurij Sovine iz Zagorja pri Podplatu je padel z bestje. Pretresel si je možgane in poskodoval glavo. — S kolesom je padla Slavka Laznik iz Zubukove in si poskodovala nogo. — Ivan Gradišnik iz Smarjet je padel in si izpahnil levo nogo.

Gibanje prebivalstva

V času od 23. julija do 30. julija 1960 je bilo rojenih 20 dečkov in 27 dekle.

Poročili so:

Naglič Janez, kovački pomočnik iz Zlatek v Pesjak, Angela, gospodinjska pomočnica iz Celja, Zidančka 26. Stanislav Korošec, tovarniški delavec iz Leveca in Marija Florjančič, tovarniška delavka v Dolge gori. Vid Koprive, delavec in Jožef Vrecko, delavka, oba iz Celja. Pavel Modreč, delavec in Karolina Šinkovič, gospodinj iz Celja. Vladoimir Vanovič, avtomehanik, iz Francske Falent, Kemolaborant, oba iz Drešnje vasi. Ludvik Maroš, sodnik in Alenka Zauderl, predmetna učiteljica, oba iz Celja. Franc Podergajs, sofer iz Zadobrova in Bogomira Skerjanc, dajančnik iz Dobrave.

Umrli:

Strupi Franc, uslužbenec iz Celja, star 49 let. Bobnar Jernej, kmetovalec iz Razborja, star 55 let. Majcenec Milka, gospodinj iz Huma na Sutli, star 55 let. Vovk Angela, gospodinj iz Celja, star 67 let. Repolus Katarina, gospodinj iz Možirja, star 65 let. Lauri Pavla, vzdrevana iz Celja, star 65 let. Ašker Martin, upokojenec iz Slivnega, star 79 let. Pepelnik Amalija, gospodinj iz Podpeči, star 69 let. Gozdničar Franc, upokojenec iz Rečice, star 54 let. Jerše Jože, invalidski upokojenec iz Bočne, star 60 let.

Celjski trg

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor.

Krompir 28–30 (70–75), čebula 40–60 (80), česen 100–110 (200), fižol strojci visoki 100 (100–120), fižol strojci nizki 60 (70–80), fižol zrno vis. 115 (110–120), fižol zrno nizki 100 (—), solata 50 (60–90), Špinat — (100–150), ohroti 25 (30), petršill 80 (80–100), zelenja — (100), Koleraba — (50), pesa 50–60 (40–50), korenjek 60 (40–60), zelje glavnate bels 18 (25–50), zelje glavnate rdeče 30 (60), zelje kistro — (50), grah strojci navadni — (100), grah strojci sladki — (100), grah zrno — (100), rabarbara — (80–90), gobesuke — (100), gobesuke sveze — (200–400), slive suhe 190 (160), rozine 400 (—), orasidi 420–4400 (—), paradižnik 70 (70), paprika 110 (—), jahodka 50 (40–60), hruške 62–66 (70–100), borovnice 150, Breske 150 (150–160), jagode — (400), dateljci 250 (—), Kamare 50 (50–60), Cvetiča (60–120), Koruza (50), pšenica — (50), oves — (45), jecmen — (45), kis — (35–50), mleko (56), skuta — (160), smetana — (240), sir trdi — (420–450), maslo — 640–720, Kure — (580–900), piščanec — (270–400), zajci — (200–500), limone 200 (—), Bučke 25 (20–40), redkev — (40), Banane 270 (—), jačje 22 (20–22), radič — (100), Slive — (50–90), feferoni 110 (200), bob — (70), gruzdje 220–250 (—), Redkvica — (80), malancam — (100–150), kumarevi — (100–150).

Trg je dobro založen, primanjkuje pa še vedno mleka, mlečnih izdelkov, jajc in perutnine.

Žalski gasilci na pravi poti

Navzite dobri volji in veliki pripravljenosti žalski gasilci v preteklosti niso imeli vse požarne akcije tako končane, kot so zelite in kot bi morda bili. Člani žalskega gasilskega društva so se zavedali, da je njihova slaba točka v zastrelah in iztrošenih strojih. Zato so se obrnili na občinski ljudski odbor v Žalcu, ki jim je letos posredoval novo 800-litrsko motoriko. Da bi bilo ravnanje z njo kar najboljše, so tako poslali v strojniški tečaj tri svoje člane. Poleg tega so organizirali gasilsko dežurno službo. Pravijo, da je to zametek poklicne gasilske enote, katera je za Zalec in njegovo široko področje nujno potrebna.

Iz vsega tega lahko zaključimo, da so žalski gasilci na pravi poti, kar dokazujo tudi tri uspešno zaključene akcije pri gašenju požarov. Zato tudi vložena sredstva niso in ne bodo zamašen.

I. Z.

Telesna vrago in šport

Trda borba za prvo mesto

V soboto in nedeljo je bil atletski stadion Borisa Kidriča znova prizorišče zanimivega in kvalitetnega tekmovanja. V borbi za točke so se v drugem kolu ekipe preverjata države v atletiki pomerili moški tekmovalci Kladivarja ter Dinama in Mladosti iz Zagreba. Medtem, ko so sobotni del mitinga izpopolnile ženske v tekmovanju za B program zvezne lige (dve ekipe Kladivarja in vrsta kranjskega Triglavja), so v nedeljo nastopile v glavni konkurenči članice Kladivarja, Mladosti iz Zagreba in Varaždinske Slobode.

V tekmovanju ženskih ekip za takoj imenovani B program je imela prva vrsta Kladivarja glavno besedo in je brez posebnih težav zasedla prvo mesto z 7267 točkami. Na drugo mesto se je uveljavila druga ekipa Kladivarja s 6689 in na tretje Triglav iz Kranja s 6665 točkami.

Med posameznicami so se najbolj odlikovali: Kramaričeva z zmago v teku na sto-metrov (13,1), nadalje Tovornikova s prvim mestom v teku na 800 metrov (2:23,6). Spreglječeva s prvim mestom v skoku v daljino (4,69 m) ter Catrova z najboljšim rezultatom pri skoku v višino (145 cm).

ATLETINJE KLADIVARJA BREZ KONKURENCE

V troboju ženskih ekip v A programu Celjanke pravzaprav niso ime konkurence. To se je videlo tudi pri osvajanju prvih mest, ko so v enajstih disciplinah pobrali šest zmag. Največ zanimanja je seveda vladalo za start Siamnik-Gradišnikove v teku na 800 metrov. Ceprakrat ni izpolnil olimpijske norme, pa se vendarle zdi, da bo to Amčki uspelo, seveda ob normalnih pogojih in močnejši konkurenki.

V končnem ocenjevanju je ženska vrsta Kladivarja zbrala 17.141 točk, Mladost 14.249 in Sloboda 12.814.

V posameznih disciplinah pa so se Celjanke uveljavile takole: 80 m ovire: 3. Cede 13,1; 4. Urbančič; 100 m: 1. Sikovec 12,3. 2. Silan 12,9; krogla: 2. Medvešek 10,79. 5. Kroflič; daljina: 3. Lubej 4,89. 4. Padar; 400 m: 1. Gašparčić 61,0. 2. Urbajs 64,0. 200 m: 1. Sikovec 25,3. Silan: disk: 1. Kroflič 37,65. 4. Padar; 800 m: 1. Slamnik 2:17,0. 2. Bešaj; višina: 3. Urbančič 147. 4. Rozman; kopje: 3. Skornik 36,53. 5. Smešček: 4×100: 1. Kladivar 49,7.

ZMAGA ZA 16 TOČK

Nastop moških je bil zanimiv in napet od samega začetka pa do zadnje discipline, to je do štafete 4-krat 400 metrov, ko so Celjanci z minimalnim zaostankom za Dinamom vendar obdržali v generalnem plasmanu prvo mesto. Ce bila v tej štafeti razlika v času med prviplasiranim Dinamom in tretjim Kladivarem več kot pet sekund, potem bi v skupnem ocenjevanju zmagala zagrebška vrsta plavčev. Ker se pa to ni zgodilo, je prvo mesto pripadlo domačinom. Ne glede na to je jasno, da bo borba za drugo mesto v državnem merilu še vedno že trda, saj se za to mesto razen Dinama in Kladivarja poteguje še Mladost, ki je v Celju nastopila brez Snajderja.

Moški so v dveh dneh tekmovali na dveh dneh v dvajsetih disciplinah. Od dvajset možnih prvih mest so Celjanci zmagali samo sedemkrat in to petkrat v tekih (od 12 možnih) ter po enkrat v metih in skokih. Zanimivo je tudi to, da so vsega skupaj pobrali samo štiri dvojne zmage in sicer v teku na 100 in 800 m, v metu kopja ter v skoku ob palici.

Ceprak Lörger drugi dan ni nastopal, je vendarle dosegel dve zmagi in to v tekih čez visoke ovire ter na sto metrov. Kot vedno, se je tudi kraljal posebej odlikoval Važič. Medtem, ko je v teku na 1500 metrov lahko opravil z vsemi zasedljivalci, pa mu je v teku na 800 metrov tik pred ciljem zmanjkalo sipe. Prehitel ga je Naraks, ki se znova vraca v staro formo. Drugo mesto za Važiču ni presestilo. V zadnjem času je zaradi bolezni tako oslabel, da se človek sploh čudi, kako more dati od sebe še toliko naporov. Bolj kot kateremu koli drugemu je Važiču potreben počitek,

zlasti pa pridobitev na telesni teži. Kot sam pravi, bo olimpijsko normo v teku na 1500 metrov dosegel le v primeru, če bo v nekaj dnevih pridobil na teži okoli pet kilogramov. Ali mu bo to uspelo? To vprašanje je aktualno tem boj, ker bo moral prav te dni nastopiti na državnem prvenstvu v Zagrebu, kjer bo imel v družbi najboljših tekmovalcev lepo priložnost, da si pridobi potni list za Rim.

Zanimivost sobotnega, ali bolje rečeno nedeljskega tekmovalca je

ger 14,2. 4. Brodnik 15,6; 100 m: 1. Lörger 10,7. 2. Srnovšnik 11,0; 200 m: 1. Srnovšnik 22,5. 6. Brodnik 23,6; 400 m: 3. Kolnik 50,3. 9. Samec 52,7; 400 m zapreke: 3. Kopitar 58,0. 5. Zupančič 58,5; 800 m: 1. Naraks 1:52,2. 2. Važič 1:53,0; 1500 m: 1. Važič 3:48,8. 3. Naraks 3:56,1; 1500 m zapreke: 2. Korber 4:27,5. 5. Lamut 4:34,2; 3000 m: 5. Male 9:01,0. 7. Lamut 9:09,7; 5000 metrov: 3. Male 15:47,2. 5. Primozič 16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9. 3. Mladost

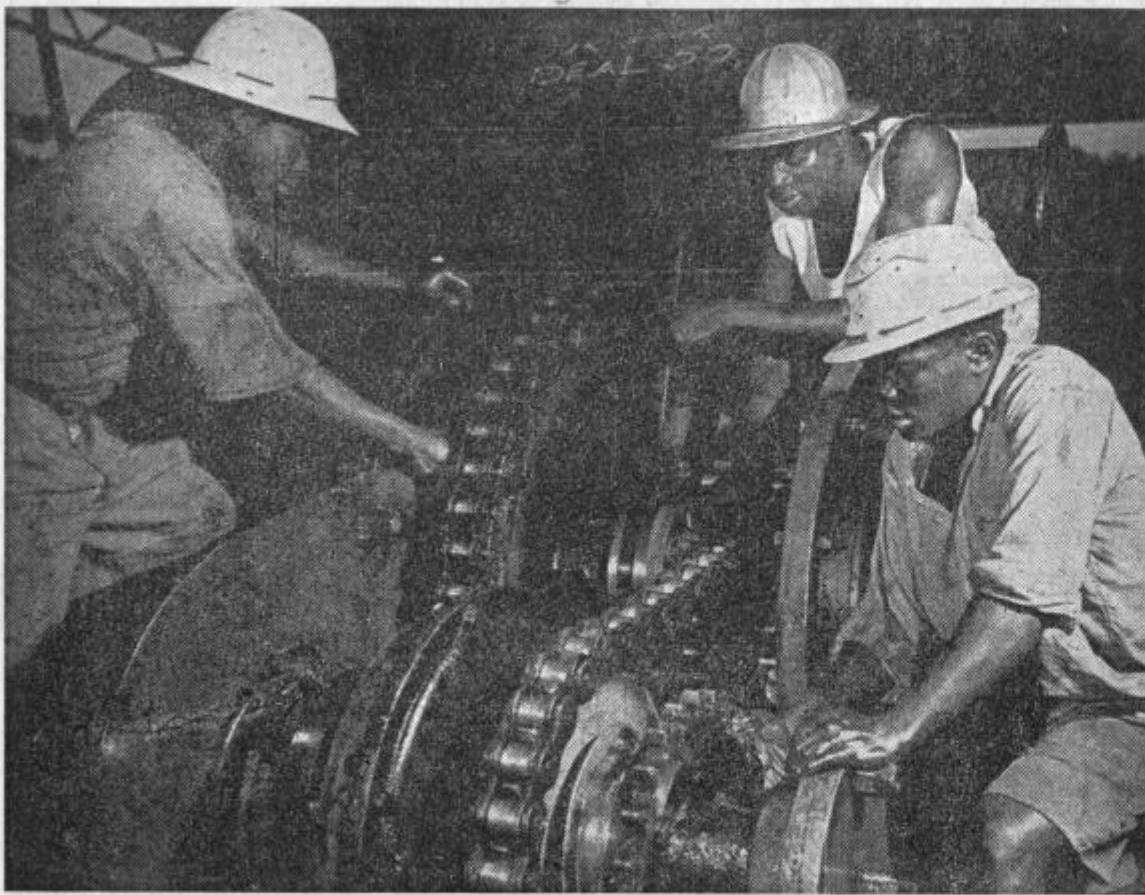
16:10,4; 4×100 m: 1. Dinamo 43,0. 2. Kladivar 43,9.

ZA NIMIVOŠTI

NIGERIJA, NEODVISNA AFRIŠKA DRŽAVA

ČRNI „BELI RUDARJI“

V NIGERIJI VRTAJO ZA NAFTO NA SVOJ RACUN

Črni »beli rudarji« pri stroju, ki vrti v globino ležišča dragocene umazane tekočine. Odslej za svoj račun

Afrika pri proizvodnji nafta do sjeti ni kdo ve kaj pomenila. Za tuje izkoriščevalce so bili vse preveč

Po Savinji, Savi in Donavi

Le nekaj prijateljev in svojev pa tudi zadovodnevez se je v soboto popoldne zbralo na levem bregu Savinje, približno sto metrov nize od novega mosta, pri odhodu osmih tabornikov, članov roda »Gorskih borov na potovanje do Beograda. Ce bi si ne izbrali za prometno pot reke in za sredstvo dva, skoraj prever skromno, ne kaj udobna vojna, bi to ne bilo nis posebnega. Tako pa, lahko govorimo o majhni atrakciji, pa tudi izazadljivosti tabornikov...

Pod vodstvom Vlada Zajca so že koj na začetku krepe zavesali Ivan Novak, Peter Prime, Edou Dobrje, Ralko Goršek, Oto Rebešek, Bogdan Vrečar in Tone Mihelin. Vsi so delave, le eden je dajan.

Zadnje priprave pred odhodom smo izkoristili za kratki pomenek. Izbrali smo vodjo ekspedicije tovarša Vlada Zajca.

Vsi smo taborniki in člani roda »Gorskih borov. To pot smo si izbrali delno zaradi posebnosti, več pa zaradi tega, da spoznamo kraje in način takega potovanja. Razen tega pa smo izbrali Beograd za končni cilj, ker navezujemo s tamojnjimi taborniki tesnejše slike.

Colema »Blaški in »Metka« so si sami napravili. Na enega pa so napisali tudi smer potovanja.

Večji del hrane peljejo v seboj in si jo bodo pripravljali kar med vožnjo, sredi vede. Tudi spall bodo na dolini, pod sotri. Vožili pa se bodo samo podnevi, temveč tudi poneči. Zato so s seboj vezli močne baterije.

10 milijard OBLJUDENIH PLANETOV?

Nismo izjema, temveč drobec v veliki družini!

Tako zatrjuje angleški matematik in astronom profesor Fred Hoyle. Vsemirje, tako trdi znanstvenik, premore vsaj deset milijard takih planetov, na katerih je življenje mogoče. Na osnovi zapletenih računov je profesor Hoyle zaključil:

V starih milijardah let, tako starost imajo najstarejše zvezde, ju same v naši Rimski cesti eksplodirajo najmanj deset milijonov zvezd. Iz teh je nastalo vsaj pet milijonov planetnih sistemov. Hoyle meni, da v povprečju od petdeset planetov lahko racunamo vsaj z enim, na katerem je življenje mogoče. To bi za našo Rimsko cesto, ki ji pripada tudi naš sočni sistem, pomenilo vsaj 100.000 za življenje primernih planetov. Za celotno vsemirje pa bi verjetnostna številka bila 10 milijard od živih bitij naseljenih planetov.

Ce se profesor Hoyle ni zmotil, potem imamo v soseščini veliko neznanih sosedov.

SE SREČA, DA NIMA...

Nek uradnik, doma s kmetom, je svojemu sosedu poslal sina, da preživi počitnice na vasi in tudi kaj naredi. Ko je oče prišel iz mesta po sina, je vprašal kmeta:

— Kako se je fant obnesel? —

— Sreča, da fant njima treh rok. Ce bi jih imel bi imeli stroške za krojača, da bi mu naredil še tretji žep na hlačah... —

Jasno, da bo fant!

Neka strašno zadirčna in sekantna gospa ni nikoli mogla obdržati svojih hišnih pomočnic daje kot nekaj tednov. Ko je ravnokar spet ena izmed deklej pospravila reči in se poslovila, je bila gospodinja v pričakovovanju.

Dekle je med vrati dejalo:

— Želim vam, da bi se vam rodil čvrst in lep fanti! —

— Zakaj ravno fanti? — je vprašala gospodinja.

— Jasno, da bo fant. Ker dekle bi pri vas ne zdržalo devet mesecov! —

V planini nad vasio rastejo po planjavi rože, vabljive za oko, pa vendar hudo boodeče. Na steblu polnem sabljastih trnov se bohoti cvet. Na tisočih škratnordečih cvetnih lističev gnezdi na srebrni čaši, tudi prepleteni z drobnimi bodicami. Pastirji jih sekajo z dolgimi bici, da bi si živali ne ranile smrckov.

Bodeča Neža ji pravijo...

Neža so tudi v vasi in v mestih jih ne manjka. Niso vse bodeče, kakor tudi Katere, Urške, Micke in Polone niso vse nežne kot vijolice.

Gorje, kadar prepredejo soseščino s svojim nevidnim trnjem. Obesili se boste na dračje, piknilo vas bo, ko boste najmanj pričakovali, useli se boste na blazino polno žebanje; Ce ste razposajene volje, boste babjek, če mirni, voda, ki bregove dere. Ce ima sosedova punca fanta, je smrkla brez sramu, če ga nima, kdo pa mara za takega kresa? Ce prvi v vasi opravite košnjo, boste stremuh nenasitni, če zamudite kak dan, se lenoba nepopoljšljiva. Ce imate dober krompir, kaj zato. Največjemu bedaku se skrompuri. Prestele vam bodo slednji osat v žitu, videle na kilometer

Bodeča Neža

meter vsako rebro vašega goveda. Vaš novi klobuk bodo prežvečile kot krava lajbič, ki leži pozabljen na pašniku. Še niste podkurili v peči, pa vam že povede kaj kuhate. Oponašajo vam vaše in obešajo vam tuje otroke...

V nedeljo pri maši pa bodo tekmovali katera bo glasnejše vrščala amen. Njihove oči ne zdržijo dolgo zamknjeno zavite v oltar. Ej, te zgovorne oči. Obesijo se na novo ruto sosedje, ki bojda vsak dan zelje postavlja na mizo. Skilijo pod kiklo kočarice in ugibajo od kod denar za čipke? Njihove ustnice pa se mehanično pregrabiajo od »gorečnosti«...

Ej, kako blago počlevna si, bodeča roža s planine. S svojimi trni braniš seme v srebrni čaši in tisoč škratnordečih lističev so mehka postelj utrujeni čebeli. Ko pastirji sekajo vaše glave, so

jim v mislih vse drugačne Neže... Tiste iz vasi, različnih imen ... ek...

Šabac, mesto navihancev

Prisionjen ob desni breg Save, s slikovitimi griči in Cerom v ozadju, preživlja srbsko mestece Sabac svoje vedre trenutki, zaradi katerih je zaslovel po vsej Srbiji. Sabčani so silno navihani ljudje in marsikomujo zogodje, da dolgo pomni, kdaj je bil pri njih v gosteh. Sicer si pa tudi med seboj ne prizanašajo.

Začelo se je brčas že mnogo prej, toda takrat, ko so povlekli za nos samega kraja, je bil menda dosegel vrhunc nihovih razposajenosti. Takole je bilo.

Srbski kralj Miloš Obrenović je imel navado, da je obiskoval kraje svojega kraljestva in po navadi delil pravico svojim podložnikom. Ko je v začetku tega stoletja prišel v Sabac, je bilo sporov in tožnikov več, kakor bi jih visoki sodnik mogel v enem dnevu odpričili. Prosili so ga naj se ostane, toda kronana gava je vztrajala pri svojem.

Naslednje jutro je kralj Miloš spet sedel v kočijo in se poslovil. Toda pejal se je le nekaj sežnejje daleč, ko je kočija brez koles obtičala na prašni cesti. Vladar je vedel, da kočesa kar tako ne srečuje v vse smeri. Sabčani so počrnil varnostne zagozde iz osi, pa so kojesa enostavno padla iz osic. Tako je despot Obrenović, hočeš-nočeš, ostal se en dan.

Posihmal so jih zagodli še marsikomu. V svojih šalah niso poznali ovinkov, niti pri oblasti, niti pri duhovščini. Vsak je prišel kdaj na vrsto.

Med zadnjimi jo je »skupile« nihov čistilec čevljev. Vedno je na se stankih godnjal, da ne dobi priznanja in nagrade, češ, da je med zadnjo vojno resil 100 Srbov smrti. No ljudem je že presedlo, pa so mu nekega dne ljudje rekli, češ, povej že, kako si rešil te nesrečne:

Namesto njega pa je spregovoril domisejni odbornik. Potrdil je, da je to res in ko so ljudje začudeno glede ali je pristaval:

— Se spomnите, da so Nemci razpisali na glavo vsakega ubitega

Volnene jopice,
žensko perilo,
moške srajce, dežniki

V NAJVEČJI IZBIRI
VAM NUDI

VELEBLAGOVNICA

Tjedski magazin

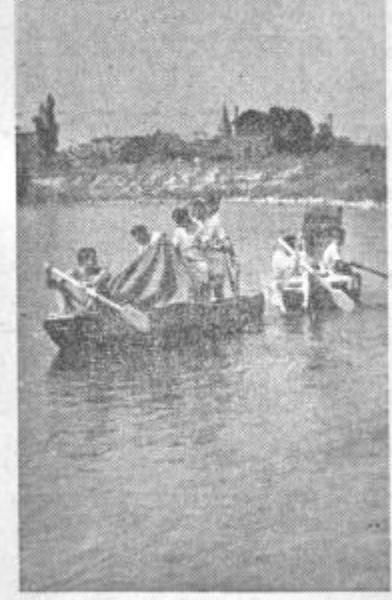
CELJE

Radioaparati in kolesa vseh vrst

Napeto, da dah zastane

... kadar visoko pod vrhom stožastega platna nihajo drzni ljudje in počenjajo vratolomne reči na trapezu. Ljudje od časov, ko je arena rimskega koloseuma glušilo vpitje »Zivel cesar, umirajoči te pozdravljamo!« Ce že sam ne ljubimo nevarnosti (na lastni koži), jo radi asistiramo kot neprizadeti gledalci.

Takih prizorov se bomo lahko naužili te dni, ko v Celju gostuje priznan cirkus »Central« s številnimi vrhunkimi točkami. — Zgoraj na sliki nemška skupina na trapezu, desno jugoslovanska artistka Anita Jonglira na napeti vrvi

Računajo, da bodo do Beograda prišli v osmih do desetih dnevih.

— Iz potem?

— V Beogradu bomo čolna prodali. Ce pa to ne bo slo, ju bomo tam pustili. Zadnje dan rednega dopusta pa bomo izkoristili še za potovanje do Dubrovnika in od tam z ladjo do Reke.

Na uru je bilo nekaj minut čez tri, ko so čolna odvezali in ju potisnili do brega.

Deroča Savinja ju je sprejela med svoje valove ...

Srečno pot!